

กลวิธีทางภาษากับการนำเสนอภาพ “หญิงร้ายชายเลว” ในรายการพูตทอล์คพูตโธ¹

The Language Usage and The Bad Women and Men Representation in Phut-talk-Phut-tho Program

อิงฟ้า สังข์ทอง² และ จิตติภา คุประเสริฐ³

Ingfah Sangthong⁴ and Titipa Kuprasert⁵

(Received: 18 November 2020; Revised: 23 September 2021; Accepted: 30 November 2021)

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาที่ผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาในรายการพูตทอล์คพูตโธเลือกใช้เพื่อนำเสนอภาพ “หญิงร้ายชายเลว” ในเหตุการณ์การนอกใจ เก็บข้อมูลจากคลิปวิดีโอของรายการทางเว็บไซต์ยูทูบ (YouTube) ที่มียอดการเข้าชมสูงสุดในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา 6 อันดับแรก นับตั้งแต่ มกราคม 2561 - มกราคม 2563 โดยใช้กรอบแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์วิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีทางภาษาที่ผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาเลือกใช้เพื่อนำเสนอภาพ “หญิงร้ายชายเลว” ในเหตุการณ์การนอกใจมี 5 กลวิธี ได้แก่ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ การใช้อุปลักษณ์ การใช้ถ้อยคำปริภาษ การใช้คำถามวาทศิลป์ และการกล่าวอ้าง การศึกษานี้แสดงให้เห็นว่าถึงแม้คนไทยจะมีทัศนคติเชิงลบต่อทั้งสามีหรือภรรยาที่นอกใจและชายชู้หรือหญิงชู้ แต่กลับปรากฏเด่นชัดว่าคนไทยในสังคมไม่ยอมรับและต่อต้านพฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายอื่นหรือสามีผู้อื่นของภรรยาหรือหญิงชู้ ในขณะที่การมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่นของสามีที่มีภรรยาแล้ว คนในสังคมกลับมองว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาที่สามารถเกิดขึ้นได้ อีกทั้ง ในกรณีชายชู้ถูกกล่าวถึงน้อยมากจนเสมือน “ไม่มีตัวตนหรือไม่มีส่วนร่วม” ในการกระทำความผิดในเหตุการณ์การนอกใจ สะท้อนพื้นฐานค่านิยม “ผัวเดียวหลายเมีย” ซึ่งอาจมาจากแนวคิดชายเป็นใหญ่ที่มีอยู่ในสังคมไทยมาเป็นระยะเวลานาน

คำสำคัญ: กลวิธีทางภาษา หญิงร้ายชายเลว รายการพูตทอล์คพูตโธ วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์

Abstract

This article aimed to study the language usage which the advisers and the advisees in Phut-talk-Phut-tho program provided to show the bad woman and man representation in the unfaithful situation. The data obtained from top 6 video clips of Phut-talk-Phut-tho program in YouTube website from January 2019

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา ศศภท 494 สัมมนาภาษาและวรรณกรรมไทย หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2562

² นักศึกษาชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

³ อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

⁴ Fourth-year student, Thai Department, Faculty of Liberal Arts, Mahidol University

⁵ Lecturer, Thai Department, Faculty of Liberal Arts, Mahidol University

to January 2020 by using the approach of Critical Discourse Analysis. The finding shows that the advisers in this program provided 5 language usages to present the bad woman and man representation in the unfaithful situation: lexical selection, metaphor, reprimand, rhetorical question and reference. In addition, the language usages show that although people in Thai society have negative attitudes towards both unfaithful husband or wives and adulterers or adulteress but it appears that people in Thai society does not accept and oppose the woman's sexual behavior with adulterers. While the men's sexual behavior with adulteress is normal and can happen in Thai society. Moreover, the adulterers are so little mentioned that they are nobody or are not the participants in the unfaithful situations which reflect the Polygamy value. This value supports the patriarchalism in Thai society for long time.

Keywords: Language usage, Bad women and men, Phut-talk-Phut-tho Program, Critical discourse analysis

บทนำ

รายการพุดทอล์คพุดโทรเป็นรายการที่ได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน โดยในระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่ปี 2560 - 2562 รายการนี้มียอดการเข้าชมผ่านทางเฟซบุ๊กไลฟ์ (Facebook live) มากกว่า 1,000,000 ครั้ง ซึ่งถือเป็นการสร้างสถิติรายการวิทยุที่มียอดการเข้าชมสูงสุดผ่านทางเฟซบุ๊กไลฟ์ (7 เรื่อง เบื้องหลังรายการ “พุดทอล์ค พุดโทร” ที่คุณอาจไม่เคยรู้มาก่อน, 2562) อีกทั้งรายการพุดทอล์คพุดโทรที่เผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ยูทูบ (YouTube) ช่อง ATIME ยังมีผู้ติดตามมากกว่า 2.64 ล้านคน และมียอดการโทรปรึกษาในรายการมากกว่า 1,050 สาย ในระยะเวลาเพียง 3 ปี นับตั้งแต่ออกอากาศครั้งแรกเมื่อวันที่ 13 มกราคม 2559

นอกจากนี้ รายการดังกล่าวยังได้รับรางวัลเป็นเครื่องยืนยันคุณภาพและความสำเร็จมากมาย อาทิ รางวัลผู้ดำเนินรายการบันเทิงยอดเยี่ยม จากงานประกาศผลรางวัลนาฏราช ครั้งที่ 9 ปี 2560 และในปี 2561 สามารถคว้ารางวัลรายการเพลงและบันเทิงยอดเยี่ยมจากเวทีเดียวกัน อีกทั้ง ยังได้รับรางวัลผู้ทรงอิทธิพลในสาขาวิทยุ จากนิตยสาร GQ Thailand งาน GQ Men of the Year 2018 ในปีเดียวกัน

เมื่อรายการดังกล่าวได้รับกระแสตอบรับที่ดีจากสังคม ย่อมทำให้การกระทำใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากผู้ร่วมสื่อสารหลัก (main participants) ได้แก่ ผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษา มีผลกระทบต่อสังคมในแง่ต่าง ๆ เป็นวงกว้าง กล่าวคือ ผู้ให้คำปรึกษาอยู่ในฐานะสื่อมวลชนที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตและถ่ายทอดค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคม (เขมริน จุลมาศ, 2551, หน้า 45) ดังนั้น หากสถาบันสื่ออื่น ๆ ได้รับความนิยมมากเท่าไร ย่อมมีอิทธิพลในการประกอบสร้างความจริงต่าง ๆ ในสังคมที่ยึดโยงกับค่านิยมและบรรทัดฐานของสังคมมากเท่านั้น ส่วนผู้ขอคำปรึกษานั้นถือเป็นสมาชิกคนหนึ่งคนหนึ่งในสังคมที่มีค่านิยมและบรรทัดฐานในการดำรงชีวิตร่วมกันหรือคล้ายคลึงกันกับสมาชิกคนอื่น ๆ ในสังคม จึงมีอิทธิพลต่อการประกอบสร้างความจริงในสังคมเกี่ยวกับสิ่งที่พูดเช่นเดียวกัน มากไปกว่านั้น ผู้ขอคำปรึกษายังประกอบสร้างอัตลักษณ์ของตนให้อยู่ในฐานะ “ผู้ประสบปัญหา” กล่าวคือ อยู่ในภาวะเป็นทุกข์และต้องการหาทางออกให้กับปัญหาแต่ขาดที่พึ่ง จึงโทรเข้ามาขอคำปรึกษาจากทางรายการ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมภาพความน่าเชื่อถือและ

ความสำคัญของผู้ดำเนินรายการให้อยู่ในฐานะ “ที่ฟัง” ซึ่งเชี่ยวชาญด้านการจัดการปัญหาความสัมพันธ์และเป็นผู้ที่สามารถแนะนำทางออกของปัญหาให้กับผู้ขอคำปรึกษาได้เป็นอย่างดี

อนึ่ง รายการดังกล่าวโดดเด่นด้านการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาความสัมพันธ์ โดยพบว่าในปี 2562 ที่ผ่านมามีปัญหาการนอกใจและมือที่สามถูกนำมาเป็นประเด็นปัญหาในการสนทนามากที่สุด ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 22.38 ของสายที่โทรเข้ามาทั้งหมด (The Matter, 2562, ออนไลน์) และพบว่าลักษณะการสนทนาเกี่ยวกับปัญหาการนอกใจในรายการพุทธทอล์คพุทธทอร์นั้น ผู้พูดไม่เพียงเล่าหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการนอกใจ แต่ผู้พูดยังประกอบสร้างภาพเชิงลบให้กับหญิงและชายที่มีส่วนร่วมในเหตุการณ์การนอกใจ จนทำให้บุคคลเหล่านั้นกลายเป็นคนไม่ดีในสังคมหรือในบทความนี้เรียกว่า “หญิงร้ายชายเลว” อีกทั้งยังเป็นการตอกย้ำลักษณะที่พึงประสงค์ในแต่ละเพศว่าควรเป็นอย่างไร

ดังนั้น เหตุการณ์การสื่อสารในรายการดังกล่าวจึงแสดงให้เห็นว่าภาษาไม่เพียงเป็นเครื่องมือที่ใช้สื่อสารความรู้สึกนึกคิดหรือความต้องการของผู้พูดเท่านั้น แต่ภาษายังเป็นกลไกสำคัญในการประกอบสร้างวาทกรรมเกี่ยวกับความเป็นหญิงและชายที่ไม่พึงประสงค์หรือผิดไปจากค่านิยมประเพณีที่สืบทอดกันมา ซึ่งเป็นอีกหนึ่งเครื่องมือที่ทำให้เห็นแง่มุมของผู้พูดเชื่อมโยงกับคติความเชื่อและความเป็นไปในสังคมไทยได้อย่างชัดเจน ดังที่ ฟูกูต์ (Foucault, 1972a, p.63, อ้างถึงใน ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร, 2554, หน้า 21-32) ว่า “วาทกรรมเป็นมากกว่าเรื่องราวของภาษาหรือคำพูดแต่มีภาคปฏิบัติการจริงของวาทกรรม (discursive practices) ซึ่งรวมถึงจารีตปฏิบัติ ความคิด ความเชื่อ คุณค่า และสถาบันต่าง ๆ ในสังคมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ด้วย”

ที่ผ่านมางานวิจัยที่มุ่งศึกษาวาทกรรมเกี่ยวกับความเป็นหญิงและความเป็นชายยังมุ่งศึกษาข้อมูลในภาษาเขียน ดังเช่น งานวิจัยของกัลยรัตน์ กลิ่นสุวรรณ (2556) ศึกษาความแตกต่างระหว่างชาย - หญิง ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรักในหอศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ หรือหากศึกษากลวิธีทางภาษาเพื่อนำเสนอวาทกรรมเกี่ยวกับความเป็นหญิงความเป็นชายที่ปรากฏในรายการรูปแบบการสนทนาให้คำปรึกษาที่คล้ายคลึงกับรูปแบบของรายการพุทธทอล์คพุทธทอร์นั้นยังเป็นการศึกษาเฉพาะวาทกรรมที่เกิดจากผู้ร่วมสื่อสารในรายการฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้น ไม่ได้นำวาทกรรมที่เกิดจากผู้ร่วมสื่อสารหลักทั้งสองฝ่าย ได้แก่ ผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษามาวิเคราะห์ทั้งหมด ดังเช่น งานวิจัยของนพวรรณ เมืองแก้ว (2560) ที่ศึกษากลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการแนะนำปัญหาความรักของเพศที่สาม: กรณีศึกษารายการวิทยุ “ไก่อ่อย่อยเขี้ยว” และ เกศสุดา นาสีเคน (2557) ศึกษากลวิธีในการให้คำปรึกษาในพื้นที่สื่อสารสาธารณะ: กรณีศึกษารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์” งานวิจัยทั้งสองชิ้นนี้ศึกษาวิเคราะห์เฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับการนำเสนอวาทกรรมหรือชุดความคิดที่ถ่ายทอดผ่านผู้ให้คำปรึกษาเพียงฝ่ายเดียว ซึ่งผู้วิจัยมองว่าหากจะวิเคราะห์วาทกรรมที่ปรากฏในเหตุการณ์การสื่อสารหนึ่ง ๆ ให้ได้ประสิทธิภาพสูงสุด ควรที่จะวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน เนื่องจากกลวิธีการใช้ภาษาของผู้ขอคำปรึกษาเองย่อมมีผลต่อการเลือกใช้ภาษาของผู้ให้คำปรึกษาในการตอบโต้กลับหรือแสดงความคิดเห็นเช่นเดียวกัน อีกทั้ง งานวิจัยที่มุ่งศึกษาการประกอบสร้างความหมายของหญิงหรือชายที่ไม่พึงประสงค์ในสังคมนั้นยังมีน้อยและเป็นการศึกษาที่ไม่ได้ใช้กรอบแนวคิดทางวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ ดังเช่น งานของลลนา กาศวิบูลย์ (2544) ที่ศึกษาการเมืองของการให้ความหมาย: นัยของ “ผู้หญิงไม่ดี” นอกจากนี้

ยังไม่มีมีการเผยแพร่งานวิจัยใดที่ศึกษาเกี่ยวกับรายการพุทธอสังคัมพุทธโศภิตโดยใช้กรอบแนวคิดทางวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ออกมาให้เห็นอย่างเป็นทางการ

ทั้งนี้ จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาในหัวข้อ **กลวิธีทางภาษากับการนำเสนอภาพ “หญิงร้ายชายเลว” ในรายการพุทธอสังคัมพุทธโศภิต** โดยใช้กรอบแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ (Critical Discourse Analysis) เพื่อศึกษากลวิธีทางภาษาที่ผู้ร่วมสื่อสารหลักในรายการพุทธอสังคัมพุทธโศภิต ได้แก่ ผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาใช้ในการนำเสนอภาพ “หญิงร้ายชายเลว” จากเหตุการณ์การนอกใจ เพื่อสื่อให้เห็นว่าภาษาที่ถูกผลิตและเผยแพร่จากพื้นที่สื่อ นั้น มีอิทธิพลในการประกอบสร้างภาพเหมารวมในสังคมเกี่ยวกับเหตุการณ์การนอกใจ และการตัดสินตีตราว่าผู้นอกใจและมือที่สามเป็นคนไม่ดี

วิธีการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และสำรวจเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศึกษาแนวคิดวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอภาพ “หญิงร้ายชายเลว” ในประเด็นปัญหาการนอกใจ

2. เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทางภาษาโดยการถ่ายทอดเสียงการสนทนาของผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาจากคลิปวิดีโอของรายการพุทธอสังคัมพุทธโศภิตฉบับไฮไลต์ (highlight) ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับปัญหาการนอกใจที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์ยูทูบ (YouTube) ตั้งแต่ มกราคม ปี 2561 - มกราคม 2563 เป็นเวลา 2 ปี โดยเป็นคลิปวิดีโอที่มียอดการเข้าชมสูงสุด 6 อันดับแรก แบ่งเป็น กรณีสามีนอกใจภรรยา 3 คลิปวิดีโอ (ตอนที่ 1 - 3) และกรณีภรรยานอกใจสามี 3 คลิปวิดีโอ (ตอนที่ 4 - 6) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ชื่อตอนรายการพุทธอสังคัมพุทธโศภิต

ชื่อตอน	วันที่เผยแพร่	ความยาว (นาที)	จำนวนการรับชม ณ วันที่ 26 เมษายน 2563 (ครั้ง)
1. ผู้หญิงคนนั้นเขายกย่นตรงที่หนูยื่น	17 กรกฎาคม 2562	7.14	2,794,189
2. จบแล้วงานแต่งงานที่เราภูมิใจ	11 กันยายน 2562	18.23	1,902,785
3. คดีพลิก!! ผลลัพท์ไม่ใจให้สามีของซู่ ควรมั้ย	20 มกราคม 2562	8.32	1,809,609
4. ไปมีอะไรกับเพื่อน ทั้ง ๆ ที่เรามีสามีและลูกแล้ว	30 พฤษภาคม 2561	6.51	1,556,740
5. คบกับแฟนมา 15 ปี เพิ่งมารู้ว่าภรรยาคบซ้อน	28 สิงหาคม 2562	6.24	812,670
6. แอบมีซู้ ทั้ง ๆ ที่คบและมีลูกกับแฟนมานาน 8 ปี	26 มิถุนายน 2562	6.27	677,836

3. วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้กรอบมิติทั้งสามของวาทกรรมของแฟร์คลัฟ (Fairclough, 1995) โดยให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาในระดับตัวบท (text) กล่าวคือ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์กลวิธีทางภาษาที่สัมพันธ์กับชุดความคิด “หญิงร้ายชายเลว” โดยอาศัยแนวคิดทางภาษาศาสตร์ เช่น อรรถศาสตร์ วัจนปฏิบัติศาสตร์ และสัมพันธ์สาร ส่วนมิติของวิถีปฏิบัติทางวาทกรรม (discourse practice) และวิถีปฏิบัติทางสังคมวัฒนธรรม (socio - cultural practice) ผู้วิจัยจะอธิบายให้เห็นภาพรวมของบริบทการผลิต การบริโภคตัวบท และปัจจัยทางสังคมที่รายล้อมวาทกรรม “หญิงร้ายชายเลว” ต่อไป

ทั้งนี้ กลวิธีทางภาษาที่ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์นั้นจะต้องปรากฏในกลุ่มข้อมูลตัวอย่างมากกว่าหรือเท่ากับ 4 คลิปวิดีโอ หรือประมาณร้อยละ 65 ของกลุ่มข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด

4. เรียบเรียงและนำเสนอผลการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

กลวิธีทางภาษา หมายถึง การเลือกใช้ภาษาของผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาในรายการพุดทอล์คพุดโธร ได้แก่ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการในการสื่อสาร ซึ่งมีเจตนาและอำนาจเชิงความคิดบางอย่างแฝงอยู่ด้วย (Van Dijk, 1997, อ้างถึงใน ณัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2556, หน้า 47)

การนอกใจ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายของคำว่า “นอกใจ” ไว้ว่า ไม่ซื่อตรงต่อสามีหรือภรรยาด้วยการคบชู้สาวหรือสวามี ดังนั้น อาจอนุมานได้ว่าในเหตุการณ์การนอกใจนั้นมี 3 ฝ่ายหลักที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1. ผู้นอกใจ 2. ผู้ที่ถูกนอกใจ และ 3. มือที่สาม และเนื่องจากในบทความนี้ได้เก็บข้อมูลทั้งกรณีภรรยานอกใจสามีและสามีนอกใจภรรยา จึงมีบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์การนอกใจที่นำมาพิจารณา 6 บุคคล ได้แก่ 1. ภรรยาที่นอกใจสามี 2. สามีที่นอกใจภรรยา 3. ภรรยาที่ถูกนอกใจ 4. สามีที่ถูกนอกใจ 5. มือที่สามที่เป็นผู้หญิงหรือในบทความนี้เรียกว่า “หญิงชู้” และ 6. มือที่สามที่เป็นผู้ชายหรือในบทความนี้เรียกว่า “ชายชู้”

หญิงร้ายชายเลว หมายถึง หญิงและชายที่ผู้ร่วมสื่อสารหลักในรายการพุดทอล์คพุดโธรมองว่าเป็นคนไม่ดี จึงทำให้มีทัศนคติเชิงลบต่อบุคคลเหล่านั้น โดยสะท้อนผ่านกลวิธีทางภาษาต่าง ๆ ที่เลือกใช้ อันเนื่องมาจากหญิงและชายเหล่านั้นมีพฤติกรรมการนอกใจหรือเป็นชู้กับสามีหรือภรรยาของผู้อื่น ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่คนในสังคมยึดถือกันว่าผิดหรือบกพร่องไปจากค่านิยม จารีต บรรทัดฐาน ประเพณี และศีลธรรมอันดีงามในสังคมไทย โดยเฉพาะศีลข้อ 3 ตามหลักเบญจศีลทางพุทธศาสนา นั่นคือ กาเมสุ มิจฉาจารา เวมณี หมายถึง ละเว้นจากการประพฤติดีกาม

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ผู้ร่วมสื่อสารหลัก (main participants) ในรายการพุดทอล์คพุดโธรใช้กลวิธีทางภาษาที่มีผลต่อการนำเสนอภาพ “หญิงร้ายชายเลว” ในเหตุการณ์การนอกใจ ได้แก่ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ การใช้อุปลักษณ์ การใช้ถ้อยคำปรึกษา การใช้คำถามวาทีศิลป์ และการกล่าวอ้าง โดยแต่ละกลวิธีมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์

ฟาน ไดค์ (Van Dijk, 2008) กล่าวว่า การแสดงออกทางอุดมการณ์ในวาทกรรมที่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนและควรพิจารณาในลำดับต้น ๆ คือ การเลือกใช้คำศัพท์เพื่อสื่อความหมายและแสดงความคิด ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ปรากฏกลวิธีการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ 3 รูปแบบ ที่สื่อภาพ “หญิงร้ายชายเลว” ในเหตุการณ์การนอกใจ ได้แก่ การใช้คำเรียกผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจ การบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจ และการบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ให้คำปรึกษา

1.1 การใช้คำเรียกผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจ

กลวิธีนี้ คือการที่ผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อเรียกผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจ ได้แก่ 1. ภรรยาที่นอกใจสามี 2. สามีที่นอกใจภรรยา 3. ภรรยาที่ถูกนอกใจ 4. สามีที่ถูกนอกใจ 5. หญิงชู้ และ 6. ชายชู้ โดยผู้ขอคำปรึกษานั้นเป็นหนึ่งในบุคคลเหล่านี้

กลวิธีนี้เป็นการบ่งชี้ (deixis) ซึ่งใช้กำหนดสถานภาพ และบ่งบอกลักษณะเฉพาะของบุคคลที่กล่าวถึงได้ รวมทั้งมุมมองและการกำหนดตำแหน่งความสัมพันธ์ของผู้พูดกับบุคคลที่ตนกล่าวถึง นอกจากนี้ยังทำให้เกิดความเข้าใจความคิดของบุคคลและสังคมวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษาต่อบุคคลที่ถูกกล่าวถึงได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ในบทความนี้ปรากฏคำเรียกผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจ 4 กลวิธี ได้แก่ คำเรียกด้วยสรรพนาม คำเรียกด้วยคำนำหน้าชื่อ คำเรียกแสดงความสัมพันธ์ และคำเรียกแสดงการประเมินค่า โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1.1 คำเรียกด้วยสรรพนาม

คำเรียกด้วยสรรพนาม หมายถึง การใช้คำบุรุษสรรพนามเพื่อเรียกแทนชื่อผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจโดยตรง ทั้งนี้ ลักษณะการใช้คำสรรพนามที่ปรากฏเด่นชัดในรายการดังกล่าว มีตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

เชอ: อ้อ หนูเบื่อเขา

ดีใจต้นหอม: เขาไม่ได้ทำผิดอะไรเลยเชอ **มิง**เบื่อเขา

(ATIME, 2562, 3 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างที่ 1 ผู้ให้คำปรึกษาใช้คำว่า “มิง” เป็นสรรพนามเรียกขานภรรยาที่นอกใจสามี ซึ่งในบริบทที่ผู้พูดและผู้ฟังไม่ได้สนิทสนมกัน “มิง” จึงเป็นสรรพนามบุรุษที่ 2 ที่ถือว่าไม่สุภาพหรือหยาบคาย (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) และถือว่าผู้พูดมีทัศนคติเชิงลบต่อภรรยาที่นอกใจสามี

ตัวอย่างที่ 2

ดีใจต้นหอม: เข็กละ เพื่อความสบายใจของเรา ฉะนั้นพี่จะไม่ฝากอะไรถึงคุณน้ำเต้าพี่จะฝากถึงอีกบ พี่ไวนะ **มิง**จะรู้ว่าตัวเองผิด**มิง**ก็ยังแกว่าตัวเองถูก หาเหตุผลจะเอาของคนอื่น อีหน้าด้าน แล้วสุดท้ายยังงใจเขาเลือก**มิง**หรือเปล่า เขาก็เลือกเมียเขา ที่**มิง**บอกว่าตัว**มิง**ดีนักดีหนา ไม่ใช่หรอก **มิง**ก็แค่ของฟรี

(ATIME, 2562, 13 กันยายน)

จากตัวอย่างที่ 2 ผู้ให้คำปรึกษาใช้คำว่า “มึง” เพื่อเรียกหญิงชู้หรือ “กบ” เช่นเดียวกับที่เรียกภรรยาที่นอกใจสามีในตัวอย่างก่อนหน้า จึงสะท้อนให้เห็นว่าผู้พูดมีทัศนคติเชิงลบต่อหญิงชู้และมองว่าการเป็นมือที่สามนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และไม่ดีตามค่านิยมของสังคม

ตัวอย่างที่ 3

ดีเจต้นหอม: แสดงว่าผู้หญิงคนนั้นก็รู้อยู่แล้วว่ามีมายด์

มายด์: รู้ค่ะ ลูกคนที่เราคลอดคนที่สองเขารู้

ดีเจลูกกอล์ฟ: ระหว่างที่พูดนั้น ก็คือสามีนั่งอยู่ด้วย

มายด์: ใช่ค่ะ

ดีเจลูกกอล์ฟ: แล้วมันทำหน้ายังงี้ละ

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างที่ 3 ผู้ให้คำปรึกษาใช้คำว่า “มัน” เพื่อเรียกสามีที่นอกใจภรรยา ซึ่งเป็นคำสรรพนามบุรุษที่ 3 ใช้สำหรับเรียกผู้อื่นอย่างไม่ยกย่อง (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) ดังนั้น การที่ผู้พูดเรียกสามีที่นอกใจภรรยาด้วยคำนี้ในบริบทที่ผู้พูดไม่สนิทสนมกับผู้ที่ถูกอ้างถึงนั้น จึงแสดงถึงการไม่ยกย่องหรือมีมุมมองด้านลบต่อบุคคลนั้น

ตัวอย่างที่ 4

ดีเจต้นหอม: เออ สมมุติว่าเลิกกับแฟนแต่ผู้ชายคนนั้นนะขอคบต่อเลือกใคร

เชอ: เลิกแฟน

ดีเจต้นหอม: ทำไมถึงเลิกแฟนในเมื่อเรารู้สึกชอบผู้ชายคนนั้น

เชอ: หนูไม่ได้ภูมิใจในตัวเขาขนาดนั้น

(ATIME, 2562, 3 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างที่ 4 ผู้ขอคำปรึกษาใช้เพียงสรรพนาม “เขา” เพื่อเรียกชายชู้ ซึ่งเป็นคำเรียกที่บ่งบอกว่าผู้ที่ถูกอ้างถึงเป็นเพศชายเท่านั้นแต่ไม่ได้สะท้อนทัศนคติเชิงลบของผู้พูดที่มีต่อชายชู้แต่อย่างใด

จากทั้ง 4 ตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษามักใช้คำสรรพนามที่สื่อความหมายเชิงลบได้แก่ “มึง” และ “มัน” ในการเรียกผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจ ทั้งในกรณีภรยานอกใจสามีและสามีนอกใจภรรยาโดยบุคคลที่ถูกอ้างถึงด้วยคำสรรพนามเชิงลบ ได้แก่ สามีที่นอกใจภรรยา ภรรยาที่นอกใจสามี และหญิงชู้ ซึ่งคำเรียกเหล่านี้สะท้อนทัศนคติด้านลบของผู้พูดต่อผู้มีพฤติกรรมการนอกใจและการเป็นมือที่สามว่าเป็นคนที่ไม่ควรได้รับยกย่องและแสดงความสุภาพด้วย ดังนั้น จึงมีอิทธิพลต่อการนำเสนอภาพภรรยาที่นอกใจสามีและหญิงชู้ให้กลายเป็นผู้หญิงไม่ดีหรือ “หญิงร้าย” และสามีที่นอกใจภรรยาให้กลายเป็นผู้ชายไม่ดีหรือ “ชายเลว” ในสังคม อย่างไรก็ตาม กลับไม่พบว่าผู้ให้คำปรึกษาหรือผู้ขอคำปรึกษาใช้สรรพนามเชิงลบเพื่อเรียกชายชู้แต่ใช้เพียงสรรพนาม “เขา” และโดยส่วนมากจะไม่ปรากฏการเรียกหรืออ้างถึงชายชู้เลย เนื่องจากร้อยละ 67 ของสายที่โทรเข้ามาขอคำปรึกษาปัญหาภรยานอกใจสามี ภรรยาเป็นฝ่ายเล่าเรื่องราวด้วยตนเอง จึงทำให้บทสนทนาส่วนใหญ่มุ่งเน้นกล่าวถึงพฤติกรรมของภรรยาที่นอกใจหรือความรู้สึกของสามีที่ถูกภรยานอกใจมากกว่า ไม่ได้เน้นรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรม

หรือความรู้สึกของชายผู้มากนัก จนดูเหมือนว่าในกรณีที่ภรรยานอกใจสามีนั้น ชายผู้ “ไม่มีตัวตนหรือไม่มีส่วนร่วม” ในการกระทำผิดครั้งนั้น ๆ

1.1.2 คำเรียกด้วยคำนำหน้าชื่อ

คำเรียกด้วยคำนำหน้าชื่อ หมายถึง การใช้คำประกอบหน้าชื่อเพื่อเรียกผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจ โดยปรากฏลักษณะการใช้คำเรียกด้วยคำนำหน้าชื่อในรายการดังกล่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 5

เชอ: ขอล็อกอย่างหนึ่งคือทำยังไงไม่ให้เบื้อแฟนอะคะ

ดีใจลูกกอล์ฟ: มึงทำผิดอีกแล้ว

ดีใจต้นหอม: มึงก็เลิกแรดสิ*อีเชอ*

(ATIME, 2562, 3 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างที่ 5 จะเห็นได้ว่านอกจากผู้ให้คำปรึกษาจะใช้คำสรรพนาม “มึง” ที่สื่อความหมายเชิงลบในการเรียกภรรยาที่นอกใจสามีแล้ว ยังเรียกชื่อภรรยาที่นอกใจสามีประกอบกับการเติมคำนำหน้าชื่อนั้นคือ “อี” ซึ่งเป็นคำประกอบหน้าชื่อผู้หญิงที่มีฐานะต่ำกว่า และแสดงการดูหมิ่นเหยียดหยาม (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) นั่นหมายความว่า ผู้พูดมองว่าพฤติกรรมของภรรยาที่นอกใจสามีนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์จึงสมควรที่ตนจะดูหมิ่นเหยียดหยามการกระทำดังกล่าว

ตัวอย่างที่ 6

ดีใจต้นหอม: *คุณ*น้ำคะให้เวลา ตอนนีให้โอกาสเขาแล้วไปต่อ เช็กแบบว่าเช็กเลย กลับ

บ้านทุกวัน ตอนนี้อยู่ไหนเช็ก ๆ

ดีใจเผือก: อยากรู้เช็ก เช็กเลย

ดีใจต้นหอม: เช็กเลย เพื่อความสบายใจของเรา ฉะนั้นพี่จะไม่ฝากอะไรถึงคุณน้ำแต่พี่จะ

ฝากถึง*อีกบ* พี่ว่านะ มึงจะรู้ว่าตัวเองผิด มึงก็ยังแกว่าตัวเองถูก...

(ATIME, 2562, 13 กันยายน)

จากตัวอย่างที่ 6 เห็นได้ชัดเจนว่าผู้พูดเรียกหญิงชื่อว่า “อีกบ” ซึ่ง “อี” เป็นคำประกอบหน้าชื่อผู้หญิงที่มีฐานะต่ำกว่าและแสดงการดูหมิ่นเหยียดหยาม (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) แสดงว่าผู้พูดนั้นมองว่าหญิงชื่อนั้นมีฐานะต่ำกว่าตน จึงใช้คำนำหน้าชื่อที่แสดงถึงการดูหมิ่นเหยียดหยามดังกล่าว และยังสามารถสะท้อนว่าผู้พูดนั้นมองว่าตนเองมีฐานะที่สูงกว่าหญิงชื่อกับด้วย ในทางกลับกันผู้พูดใช้คำว่า “คุณ” เพื่อนำหน้าชื่อภรรยาที่นอกใจ นั้นคือ “คุณน้ำ” โดย “คุณ” เป็นคำที่ใช้แทนผู้ที่เราพูดถึงด้วยความสุภาพ(ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) แสดงว่าผู้พูดนั้นต้องการแสดงความสุภาพเมื่อกล่าวถึงภรรยาที่นอกใจแต่กลับเลือกที่จะไม่แสดงความสุภาพเมื่อเรียกหญิงชื่อนั้นเอง

ตัวอย่างที่ 7

ดีเจต้นหอม: ความกลัวและความระแวงจะติดตัวเราไปตลอด สมอง**คุณเอก**กำลังสั่งให้ระแวง เมื่อ**คุณเอก**ระแวงสมองทำอย่างนั้นอยู่จนชินค่ะ ฉะนั้นเปลี่ยนมุมมองความคิดค่ะบอกสมองเลย เราจะทำให้ครอบครัวเราพัฒนา

(ATIME, 2562, 3 กันยายน)

จากตัวอย่างที่ 7 ผู้พูดใช้คำว่า “คุณ” นำหน้าชื่อสามีที่ถูกละเลยใจว่า “คุณเอก” ซึ่งคำว่า “คุณ” เป็นคำแสดงความสุภาพ (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) จึงสามารถสื่อความหมายอย่างชัดเจนว่า ผู้พูดไม่ได้มีทัศนคติด้านลบต่อผู้ถูกละเลยใจเนื่องจากสังคมมองว่าเป็นผู้ถูกกระทำจากกรณีการนอกใจ โดยถูกทำร้ายจิตใจทั้งจากคู่รักของตนและมีที่สาม

จากลักษณะการใช้คำเรียกด้วยคำนำหน้าชื่อดังตัวอย่างที่ 5 - 7 ข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษามักใช้คำนำหน้าชื่อเชิงลบ “อี” ในการเรียกรกรรยาที่นอกใจและหญิงชู้ ในขณะที่ใช้คำนำหน้าชื่อเชิงบวก “คุณ” ในการเรียกรกรรยาและสามีที่ถูกละเลยใจ ดังนั้น จากความต่างกันของระดับภาษาและความแตกต่างทางความหมายในการเรียกผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจของผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษา จึงสามารถสะท้อนให้เห็นว่าคนในสังคมมีทัศนคติเชิงลบต่อผู้นอกใจและมีที่สามโดยเฉพาะเพศหญิงอย่างชัดเจน และแสดงให้เห็นถึงกระบวนการสร้างภาพเหมารวมให้หญิงเหล่านี้กลายเป็น “หญิงร้าย” ในสังคมจากเหตุการณ์การนอกใจ

1.1.3 คำเรียกแสดงความสัมพันธ์

คำเรียกแสดงความสัมพันธ์ หมายถึง การใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อใช้เรียกผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจ ซึ่งแสดงถึงสถานภาพความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดกับผู้ที่ถูกกล่าวถึง โดยมีรายละเอียดดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 8

น้ำ: ตอนแรกเราก็คิดว่าเออแค่ไปเจอกันแล้วกันนัดไปงานอะไรอย่างนี้ แล้วก็ไปเจอรูปกินข้าว ไปเที่ยวด้วยกันจนเราไปเจอรูปที่ผู้หญิงเขาส่งมา เขาก็กินรูปเปลือยเขาส่งเข้าไปในแชท เราก็กินใจว่ามันเกิดอะไรขึ้น มันเป็นอย่างไรทำไมต้องส่งรูปนี้มาให้**สามีเรา**

(ATIME, 2562, 13 กันยายน)

จากตัวอย่างข้างต้น ใช้คำว่า “สามีเรา” เมื่อกล่าวถึงสามีที่นอกใจ แสดงให้เห็นว่าผู้พูดต้องการแสดงความเป็นเจ้าของว่าตนเองนั้นมีพันธะผูกพันกับสามีในฐานะภรรยา โดยสะท้อนให้เห็นว่าหญิงผู้นั้นเป็นคนนอก เพราะไม่มีพันธะเกี่ยวข้องกับสามีภรรยาที่สามีของตน จึงตอกย้ำภาพให้หญิงผู้นั้นเป็นคนมาแย่งของ ๆ ตนซึ่งเป็นการเน้นย้ำภาพ “หญิงร้าย” ของหญิงชู้ได้เป็นอย่างดี

1.1.4 คำเรียกแสดงการประเมินค่า

กลวิธีนี้ หมายถึง การใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อเรียกผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจ ซึ่งสะท้อนมุมมองของผู้พูดต่อบุคคลที่ถูกกล่าวถึงว่ากำหนดคุณค่าของผู้ที่ถูกกล่าวถึงในเชิงบวกหรือลบ โดยคุณค่านั้นกำหนดจาก

บรรทัดฐานของสังคมไทย ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ปรากฏลักษณะการใช้คำเรียกแสดงการประเมินค่า ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 9

ดีเจต้นหอม: มายด์กูไม่ไหวเหมือนกัน กูเข้าใจอะมายด์ การโดนแทงข้างหลังกับคนที่มัน
ไม่คิดอะ มันไม่คิดอะ

ดีเจต้นหอม: ผู้หญิงไร้ศีลธรรม กับผู้ชายไม่รู้จักพอ เขาหลงตัวแล้ว

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น เป็นบทสนทนาระหว่างผู้ให้คำปรึกษาและ “มายด์” ภรรยาที่ถูกนอกใจเกี่ยวกับ พฤติกรรมการนอกใจของสามี จะเห็นว่าผู้ให้คำปรึกษานั้นเรียกหญิงชู้ว่า “ผู้หญิงไร้ศีลธรรม” และเรียกชายที่ นอกใจว่า “ผู้ชายไม่รู้จักพอ” สะท้อนให้เห็นว่าผู้พูดมีทัศนคติเชิงลบต่อพฤติกรรมการเป็นมือที่สามและ การนอกใจว่าเป็นสิ่งไม่ดี โดยสังเกตเห็นว่าคำเรียกหญิงชู้นี้จะยึดโยงกับ “ศีลธรรม” ซึ่งหมายถึง ความประพฤติที่ดีที่ชอบ (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) เพื่อโน้มน้าวให้ผู้ขอคำปรึกษาเห็นว่าพฤติกรรมของ เพศหญิงที่เป็นชู้นั้นไม่ใช่สิ่งที่พึงกระทำ โดยนำมาใช้กับเพศหญิงเท่านั้น แสดงให้เห็นว่า เพศหญิงถูกปลูกฝังให้มีความคิด ความเชื่อ ให้ต้องปฏิบัติตามกรอบที่สังคมกำหนด ผู้ให้คำปรึกษาจึงนำ สิ่งดังกล่าวมาถ่ายทอดสู่เพศหญิงในสังคม ซึ่งแฝงการกำหนดลักษณะและบทบาทหน้าที่ให้กับเพศหญิงว่า ควรประพฤติและปฏิบัติตนอย่างไรให้เหมาะสม

อนึ่ง การนำศีลธรรมซึ่งเป็นเสมือนกฎข้อบังคับที่คนในสังคมรับรู้ร่วมกันมาใช้เพื่อเรียกหญิงชู้นี้ จึงสามารถเพิ่มน้ำหนักให้กับคำแนะนำที่ต้องการให้ผู้ประสบปัญหาละเว้นจากพฤติกรรมดังกล่าวเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม โดยอาจอนุมานว่าศีลธรรมที่หญิงชู้ไม่มีคือศีลข้อ 3 ตามหลักเบญจศีลทาง พุทธศาสนา นั่นคือ กาเมสุ มิจจาจารา เวมณี หมายถึงละเว้นจากการประพฤติดิฉันในกาม บุคคลที่ต้องห้าม สำหรับฝ่ายหญิงคือสามีคนอื่น (สุรศักดิ์ คงรักษา, 2554, หน้า 59) ในขณะที่การเรียกสามีที่นอกใจภรรยาว่า “ผู้ชายไม่รู้จักพอ” แสดงพฤติกรรมของสามีที่ไม่พอใจในการใช้ชีวิตคู่และการมีความสัมพันธ์กับภรรยาของ ตนเองเพียงคนเดียว อย่างไรก็ตามการเรียกผู้นอกใจและมือที่สามด้วยคำแสดงการประเมินค่า ในลักษณะนี้ ล้วนเป็นคำเรียกแสดงการประเมินค่าเชิงลบที่ปะป้ายว่าหญิงและชายเหล่านี้เป็นคนที่ มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ตามค่านิยมของสังคมหรือในบทความนี้เรียกว่า “หญิงร้ายชายเลว”

1.2 การบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจ

กลวิธีนี้ หมายถึง การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ร่วม เหตุการณ์การนอกใจโดยจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบลักษณะการบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ร่วม เหตุการณ์การนอกใจทั้ง 3 ฝ่ายที่โดดเด่น ดังนี้

1.2.1 การบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้นอกใจ

จากการวิเคราะห์ ปรากฏการบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้นอกใจ โดยใช้กลวิธีทางศัพท์ คือ การใช้คำและกลุ่มคำ ซึ่งสื่อให้เห็นความคิดที่ต้องการนำเสนอว่าผู้นอกใจมีความผิด ผู้นอกใจมี เพศสัมพันธ์กับผู้อื่น ผู้นอกใจไม่ซื่อสัตย์ และผู้นอกใจมักปกปิดความจริง โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) ผู้นอกใจมีความผิด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบการใช้กลุ่มคำเพื่อสื่อให้เห็นความคิดว่าผู้นอกใจมีความผิด ได้แก่ “ทำผิด” “ทำเรื่อง” “ทำอะไรไม่ถูกต้อง” ฯลฯ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 10

ดีเจลูกกอล์ฟ: มีข้อมูลเพิ่มเติมนิดนึงว่าจริง ๆ เซอเขาก็เพิ่งเลิกจริง ๆ กับฝ่ายนั้น แล้ว นอกจากเรื่องราวที่เกิดขึ้นแล้วเนี่ยก็คือแบบเพื่อนที่ทำงานก็รู้อยู่ว่าเขาทำอะไรไม่ถูกต้อง ก็เหมือนโดนแบน

(ATIME, 2562, 3 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้พูดใช้คำว่า “ทำอะไรไม่ถูกต้อง” ในการบรรยายพฤติกรรมการนอกใจของภรรยาสะท้อนว่าพฤติกรรมการนอกใจนั้นเป็นเรื่องผิดจากบรรทัดฐานความประพฤติที่สังคมตั้งไว้ นอกจากนี้การใช้คำว่า “โดนแบน” จากเพื่อนร่วมงานยังสื่อให้เห็นทัศนคติเชิงลบของคนในสังคมต่อพฤติกรรมการนอกใจของผู้หญิง ซึ่งสะท้อนผ่านการใช้คำว่า “แบน” ซึ่งเป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษของคำว่า “ban” แปลว่า ประณามหรือการเลิกคบหาสมาคม จึงยังเป็นการตอกย้ำว่าหญิงที่นอกใจสามีนั้นไม่ดีหรือเป็น “หญิงร้าย” ในสายตาของคนในสังคมและจะถูกกีดกันจากคนในสังคม

(2) ผู้นอกใจมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบการใช้กลุ่มคำเพื่อสื่อให้เห็นว่าผู้นอกใจมีเพศสัมพันธ์กับผู้อื่น ได้แก่ “มีอะไรกัน” “มีความสัมพันธ์” ฯลฯ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 11

มายด์: ตอนนี้นู๋ก็เลยไม่สามารถซึ่งใจได้ว่าตกลงใครโกหกกันแน่

ดีเจต้นหอม: แต่สุดท้ายก็มีอะไรกันถูกไหม

ดีเจเผือก: ใช่ แต่เรื่องจริงก็คือเขามีอะไรกัน 1 ครั้ง อย่างน้อยแน่นอน

ดีเจลูกกอล์ฟ: แล้วก็เรื่องจริงก็คือสามีเราได้โกหกเรื่องการไปมีอะไรกัน 1 ครั้งนั้นด้วย

มายด์: มากกว่า 1 ครั้งคะ ผู้หญิงคนนั้นเขายืนยันมา

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น มักมีการเน้นย้ำคำว่า “มีอะไรกัน” ซึ่งหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างสามีและหญิงชู้ แสดงให้เห็นว่าผู้ร่วมสื่อสารหลักมองว่าการที่บุคคลหนึ่ง ๆ ไปมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ไม่ใช่คู่รักของตนนั้นเป็นเรื่องไม่ปกติ เนื่องจากเรื่องเพศที่ถูกต้องเหมาะสมในสังคมไทยจะต้องอยู่ในสถาบันการแต่งงานแบบผัวเดียวเมียเดียวเท่านั้น (ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2551, หน้า 7) ดังนั้น การที่สามีไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงอื่นที่ไม่ใช่ภรรยาของตนจึงถือเป็นเรื่องผิด และเป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรกระทำ

(3) ผู้นอกใจไม่ซื่อสัตย์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบการใช้กลุ่มคำเพื่อสื่อให้เห็นว่าผู้นอกใจไม่ซื่อสัตย์ สังเกตได้จากคำว่า “หักหลัง” “แทงข้างหลัง” “ทรยศหักหลัง” ฯลฯ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 12

มายด์: เขาบอกว่าให้อยู่เพื่อลูก แต่หนูก็คิดว่า หนูมองหน้าคนที่ทรยศหักหลังหนูทุกวัน

อย่างนี้ได้ยังไงอะ

ดีใจเผื่อ: ยังไงก็รับไม่ได้อยู่แล้ว เรื่องที่เขามีนั่นคนอื่นถาม

มายด์: ใช่ค่ะ

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่าง ใช้คำว่า “ทรยศหักหลัง” เพื่อบรรยายพฤติกรรมของสามีที่นอกใจภรรยา ซึ่งคำว่า “หักหลัง” หมายถึงร่วมกันมาก่อนแล้วกลับทำร้ายให้ในภายหลัง (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) ดังนั้น จึงถือว่าสามีคนนี้ใช้ชีวิตคู่ด้วยกันกับภรรยา (มายด์) มาก่อน แต่กลับมาก่อทำร้ายจิตใจภรรยาในภายหลังโดยการทำร้ายในที่นี้คือ การนอกใจหรือการไปมีคนอื่น สะท้อนให้เห็นว่าสามีที่ถูกกล่าวถึงนั้นเป็นคนไม่ซื่อสัตย์ต่อภรรยาของตนเองและทำร้ายจิตใจภรรยาโดยสังเกตได้จากกลุ่มคำว่า “รับไม่ได้” ซึ่งแสดงว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีและไม่เป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ ความซื่อสัตย์ถือเป็นคุณสมบัติสำคัญที่คู่สามีภรรยาควรยึดถือปฏิบัติ ดังนั้น เมื่อสามีบกพร่องในคุณสมบัติข้อดังกล่าว จึงปฏิเสธไม่ได้ที่สังคมจะตัดสินว่าเป็นผู้ชายที่ไม่ดีไปโดยปริยาย

(4) ผู้นอกใจปกปิดความจริง

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบการใช้คำเพื่อสื่อให้เห็นว่าผู้นอกใจมักโกหก สังเกตได้จากคำว่า “โกหก” “ปกปิด” “โก” “แกล” “หน้าตาย” ให้การปฏิเสธทุกข้อหา ฯลฯ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 13

ดีใจลูกกอล์ฟ : แล้วก็เรื่องจริงก็คือสามีเราได้โกหกเรื่องการไปมีอะไรกัน 1 ครั้งนั้นด้วย

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น ใช้คำว่า “โกหก” เพื่อบรรยายพฤติกรรมของสามีที่นอกใจภรรยา ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่ไม่พึงประสงค์ของคนในสังคม เนื่องจากผิดศีลข้อ 4 ตามหลักศาสนาพุทธ ทั้งนี้ ศีลข้อดังกล่าวถือเป็นหนึ่งในศีลพื้นฐาน 5 ข้อ ที่คนในสังคมไทยส่วนใหญ่ยึดถือปฏิบัติและกลายเป็นบรรทัดฐานในการตัดสินพฤติกรรมของคนในสังคมว่าดีหรือไม่ดี ดังนั้น การที่ผู้พูดใช้คำบรรยายว่าชายคนดังกล่าวโกหกภรรยาจึงไม่ได้สื่อเพียงการกระทำผิดต่อภรรยาของตนแต่ยังสื่อว่าเป็นพฤติกรรมที่บกพร่องจากบรรทัดฐานที่คนในสังคมส่วนใหญ่ยึดถือ

อนึ่ง จากการบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้นอกใจ 4 ลักษณะข้างต้นสะท้อนให้เห็นลักษณะพฤติกรรมสำคัญที่สังคมตัดสินว่าผู้นอกใจนั้น “เลวและร้าย” อีกทั้งยังเป็นการตอกย้ำให้เกิดภาพเหมารวมเกี่ยวกับผู้นอกใจในแง่ลบให้เด่นชัดในสังคมอีกด้วย

1.2.2 การบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของมือที่สาม

จากการวิเคราะห์ ปรากฏการบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของมือที่สาม โดยใช้กลวิธีทางศัพท์ คือ การใช้คำและกลุ่มคำ ซึ่งสื่อให้เห็นพฤติกรรมว่า มือที่สามรู้ตัวว่าตนกำลังเป็นชู้ และมือที่สามต้องการเปิดเผยสถานะและต้องการแทนที่ผู้ถูกนอกใจ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) มือที่สามรู้ตัวว่าตนกำลังเป็นชู้

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบการใช้กลุ่มคำเพื่อสื่อให้เห็นว่า ผู้ถูกใจรู้ตัวว่าตนนั้นกำลังเป็นชู้ สังเกตได้จากคำว่า “รู้อยู่แล้ว” “หยุดความรู้สึกไม่ได้” ฯลฯ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 14

ดีเจต้นหอม: เขาก็อาจจะไม่รู้ที่เราแต่งงานแล้ว

น้ำ: เขารู้ค่ะ เขามางานแต่งงานน้ำด้วย

ดีเจทั้งสาม: อ้าว อันนี้ปรี๊วะ

(ATIME, 2562, 13 กันยายน)

จากตัวอย่างข้างต้น ใช้คำว่า “รู้” เพื่อบรรยายพฤติกรรมของหญิงชู้ ซึ่งตามปกติหากผู้หญิงคนหนึ่งรู้ว่าตนกำลังอยู่ในฐานะมือที่สามแล้วไม่ต้องการกระทำผิดจะต้องหยุดพฤติกรรมดังกล่าว แต่การที่หญิงที่ถูกอ้างถึงคนนี้รู้ว่าผู้ชายมีภรรยาแล้วถึงขั้นตนเคยมีโอกาสดำเนินร่วมงานแต่งงานของเขานั้น ย่อมตอกย้ำว่าผู้หญิงคนนี้ไม่ดีหรือ “ร้าย” เนื่องจากตั้งใจที่จะกระทำผิดโดยการเข้าไปเป็นชู้กับสามีของคนอื่น

(2) มือที่สามต้องการเปิดเผยสถานะและต้องการแทนที่ผู้ถูกนอกใจ

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบการใช้กลุ่มคำเพื่อสื่อให้เห็นว่า มือที่สามต้องการเปิดเผยสถานะและต้องการแทนที่ผู้ถูกนอกใจ สังเกตได้จากคำว่า “อยากแสดงตัวตน” “เปิดตัว” ฯลฯ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 15

มายด์: เรื่องมันเกิดเมื่ออาทิตย์ที่ผ่านมาสด ๆ ร้อน ๆ เลย เราก็เล่นเฟสบุ๊กตามปกติ พา

ลูกไปเที่ยวอย่างเจ๊อ๊ะค่ะ มีผู้หญิงคนหนึ่งเขามากดไลก์รูปเราเร็ว ๆ เลย สงสัยว่าเป็นใคร

เราก็เลยกดเข้าไปดูรูปโปรไฟล์ที่เขาใช้เป็นรูปสามีเรากับเขา ถ่ายรูปหอมแก้มกันบนเตียง

เขาอยากแสดงตัวตน

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น ใช้คำว่า “อยากแสดงตัวตน” ซึ่งเป็นที่รับรู้กันทั่วไปว่าการเป็นชู้กับสามีของผู้อื่นนั้นผิดตามบรรทัดฐานของสังคม แต่การใช้กลุ่มคำว่า “อยากแสดงตัวตน” มาบรรยายพฤติกรรมของหญิงชู้นั้น ยังเป็นการเพิ่มน้ำหนักความผิดให้กับหญิงชู้คนดังกล่าวมากยิ่งขึ้น เพราะนอกจากตนจะแอบมีความสัมพันธ์ที่ไม่ถูกต้องกับสามีผู้อื่นแล้ว ยังไม่รู้สึกผิดแต่กลับต้องการเผยแพร่สถานะที่ไม่ถูกต้องนั้นให้สังคมได้รับรู้ จึงเป็นการตอกย้ำความตั้งใจที่จะอยู่ในฐานะ “ชู้” อย่างเปิดเผย

ตัวอย่างที่ 16

มายด์: หนูควรจะหยุดอยู่ตรงนี้ หรือควรจะไปต่อดี คือถ้าถามหน้าที่พ่อ เขาทำสมบุรณ์นะ
คะ ก่อนนอนเล่านิทาน ช่วยล้างขวดนม เลี้ยงลูก ผู้หญิงคนนั้นพูดชัดเจนเลยนะคะว่าเขา
อยากยืนตรงที่หนูยืน

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น ใช้คำว่า “อยากยืนตรงที่หนูยืน” เพื่อบรรยายความรู้สึกของหญิงผู้ที่ต้องการเข้ามาเป็น “ภรรยา” แทนผู้พูดที่อยู่ในฐานะภรรยาเช่นกัน จึงสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงคนที่ถูกอ้างถึงนั้น นอกจากจะไม่รู้สึกละอายกับการเข้าไปเป็นมือที่สามของตนแล้ว ยังแสดงความประสงค์อย่างชัดเจนที่จะแย่งสามีของผู้อื่นไปให้ได้ จึงยังเป็นการตอกย้ำว่าผู้หญิงคนนี้เป็นคนไม่ดี เนื่องจากการเป็นชู้กับสามีผู้อื่นนั้นผิดตามหลักเบญจศีลทางพุทธศาสนา ข้อ 3 ซึ่งเป็นบรรทัดฐานของสังคมไทย นั่นคือ กาเมสุ มิจจาจารา เวรมณี หมายถึง ละเว้นจากการประพฤติดีกาม บุคคลที่ต้องห้ามสำหรับฝ่ายหญิงคือสามีคนอื่น (สุรศักดิ์ คงรักษา, 2554, หน้า 59) แสดงให้เห็นว่าหญิงผู้คนนี้จะทำตามบรรทัดฐานของสังคมแต่ยังเลือกที่จะทำผิดต่อ นอกจากนี้การเลือกใช้คำว่า “พูดชัดเจน” ยังแสดงถึงเจตจำนงอันแน่วแน่ที่จะกระทำความผิดต่อไป

จากการบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่สะท้อนภาพด้านลบของมือที่สามผ่านกลวิธีการใช้คำ และกลุ่มคำในตัวอย่างที่ 14 - 16 จะเห็นว่าคนในสังคมตัดสินว่าคนที่ เป็นมือที่สามไม่ดีจาก “เจตนา” หรือความตั้งใจที่จะเป็นชู้กับคู่รักของผู้อื่นโดยไม่รู้สึกผิดและไม่ละอายเมื่อรู้ว่าตนกระทำผิด จึงสามารถสื่อภาพเชิงลบของมือที่สาม จนกลายเป็นการตอกย้ำให้เกิดภาพเหมารวมเกี่ยวกับบุคคลเหล่านี้ในแง่ลบ และกระตุ้นให้สังคมมองว่ามือที่สามเป็นคนไม่ดีหรือ “หญิงร้ายชายเลว”

1.2.3 การบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ถูกนอกใจ

จากการวิเคราะห์ ปรากฏการบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ถูกนอกใจ โดยใช้กลวิธีทางศัพท์ คือ การใช้คำและกลุ่มคำ ซึ่งสื่อให้เห็นความคิดว่าผู้ถูกนอกใจมีความทุกข์ และผู้ถูกนอกใจให้อภัยและให้อีกาส

(1) ผู้ถูกนอกใจมีความทุกข์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบการใช้คำและกลุ่มคำ ได้แก่ “ร้องไห้” “ไม่โอเค” “หวาดระแวง” “กลัว” “โทษตัวเอง” ซึ่งสื่อให้เห็นความคิดว่าผู้ถูกนอกใจมีความทุกข์ โดยมีรายละเอียดดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 17

มายด์: ได้ค่ะ แต่ทุกครั้งที่หนูมองกลับไป หนูจะสงสารลูก ก็เลยยังขังใจอยู่อะคะตอนนี่
เคยร้องไห้ให้ลูกเห็นครั้งหนึ่ง แล้วลูกมากอดหนู แล้วก็บอกว่า แม่ไม่เป็นไรนะ อายาร้อง
นะ หนูก็ตัดสินใจตั้งแต่วันนั้นว่าจะไม่ร้อง คือหนูต้องเข้มแข็งต่อหน้าลูก แล้วทุกครั้งที่ลูก
หลับไปหนูร้องไห้ทุกคืน

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น มักใช้คำว่า “ร้องไห้” ซึ่งมีความหมายว่า อาการที่น้ำตาไหลเพราะประสบอารมณ์อันแรงกล้า เช่น เจ็บปวด เศร้าโศก ดีใจ (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) โดยในบริบทนี้สามารถอนุมานได้ว่า ผู้ถูกนอกใจนั้นร้องไห้เพราะความเจ็บปวดและความเศร้าโศกจากการที่สามีนั้นนอกใจไปคบชู้ ดังนั้น จากความรู้สึกเศร้าโศกและเจ็บปวดของภรรยาที่สามีนอกใจนั้นสื่อให้เห็นว่าผู้ถูกนอกใจนั้นกำลังมีความทุกข์จากพฤติกรรมดังกล่าวของสามี และเป็นการตอกย้ำว่าพฤติกรรมการนอกใจนั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของคนในสังคม อีกทั้งการที่ภรรยาบรรยายพฤติกรรมของตนเองว่า “ร้องไห้ทุกคืน” จากพฤติกรรมการนอกใจของสามีนั้นยังเป็นการนำเสนอภาพว่าฝ่ายภรรยานั้นมีความทุกข์อย่างมาก นอกจากนี้ การที่ผู้พูดบรรยายพฤติกรรมของตนเองว่าไม่สามารถร้องไห้ได้เพราะต้องเข้มแข็งต่อหน้าลูกยังเป็นการนำเสนอภาพความเป็นแม่ที่ดีของหญิงคนดังกล่าว ที่ถึงแม้ตนจะทุกข์จากพฤติกรรมการนอกใจของสามีเพียงใดแต่ตนเองก็ต้องพยายามทำหน้าที่แม่ให้ดีที่สุด จึงยังเป็นการตอกย้ำความทุกข์ใจของผู้ถูกนอกใจและทำให้เห็น “ความเลว” ของสามีที่นอกใจภรรยาให้เด่นชัดยิ่งขึ้น

(2) ผู้ถูกนอกใจให้อภัยและให้อีก

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบการใช้คำศัพท์ ได้แก่ “ให้อภัย” “ให้อีก” ซึ่งสื่อให้เห็นความคิดว่าผู้ถูกนอกใจให้อภัยและให้อีก

ตัวอย่างที่ 18

แนน: พอเราจับได้เราก็ให้อภัยไป คือเขาไม่ได้หยุดความสัมพันธ์ตรงนั้นกันจนมันเลย
เกิดขึ้นไม่กลับบ้าน หลังจากนั้นก็คือเหมือนกับว่าเขาไปอยู่กับผู้หญิงคนนั้นเลย

(ATIME, 2562, 22 มกราคม)

จากตัวอย่างที่ภรรยาที่ถูกสามีนอกใจใช้คำว่า “ให้อภัย” หมายความว่า ยกโทษให้ ไม่ถือโทษกับการกระทำผิดของสามีที่นอกใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพเชิงบวกเกี่ยวกับภรรยาคนนี้เป็นคนใจกว้าง ไม่ยึดติดกับการกระทำผิดของสามี

ตัวอย่างที่ 19

เอก: สุดท้ายเขาก็บอกว่าเขาไม่มีสิทธิ์เลือกหรือตอนนี้ ถ้าแล้วแต่ผม ผมก็บอกว่า
สงสารลูก ลูกมันไม่รู้เรื่องอะ ผมพูดตรง ๆ ผมก็ยังรักอยู่นะไม่ได้เปลี่ยน แค่รู้สึกว่ามัน
สำคัญในชีวิตเราอย่างหนึ่งมันไม่ใช่ของเราอะเว้ย มันไม่เหมือนเดิมอีกแล้ว สุดท้ายก็
เลือกให้อีกเขา

(ATIME, 2562, 3 กันยายน)

จากตัวอย่างข้างต้น ใช้คำว่า “ให้อีก” สะท้อนว่าเอกซึ่งเป็นสามีที่ถูกนอกใจนั้นนอกจากจะไม่โกรธและให้อภัยกับการกระทำผิดของภรรยาแล้ว ยังให้อีกโอกาสภรรยาคนดังกล่าวในการกลับตัวกลับใจจากการกระทำผิดจึงยังเป็นการเสริมภาพว่าสามีคนนี้เป็นคนใจกว้างนั่นเอง

จากการบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ถูกนอกใจ ผ่านการใช้คำและกลุ่มคำตามตัวอย่างที่ 18 - 19 ข้างต้น แสดงให้เห็นว่าถึงแม้ผู้ถูกนอกใจจะถูกกระทำพฤติกรรมไม่ดีตามค่านิยมของสังคมใส่จากผู้นอกใจจนทำให้ตนเองเกิดความทุกข์ แต่กลับเลือกที่จะตอบโต้ด้วยพฤติกรรมที่ดีคือให้อภัยและให้อีก

จึงยังสามารถต่อยอดภาพด้านลบของผู้นอกใจและมือที่สาม และกระตุ้นให้สังคมมองว่าผู้นอกใจเป็นคนไม่ดี หรือ “หญิงร้ายชายเลว” ในเหตุการณ์การนอกใจ เนื่องจากผู้ร่วมสื่อสารจะนำภาพพฤติกรรมและความรู้สึกของผู้ถูกนอกใจซึ่งเป็นภาพเชิงลบทั้งหมดไปเปรียบเทียบกับภาพพฤติกรรมและความรู้สึกของผู้นอกใจและมือที่สามที่มีแต่ภาพเชิงลบทั้งหมดเช่นกัน

1.3 การบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ให้คำปรึกษา

กลวิธีนี้ หมายถึง การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำเพื่อบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งบ่งบอกตรรกะ ความคิดเห็น และความรู้สึกของผู้ให้คำปรึกษาต่อเหตุการณ์การนอกใจที่ผู้ขอคำปรึกษาได้ถ่ายทอดออกมา ทั้งนี้ ผู้ให้คำปรึกษาในรายการพุดคุยสดพุดไทรยู่ในฐานะ “ที่พึ่ง” ของผู้ขอคำปรึกษาซึ่งอยู่ในฐานะ “ผู้ประสบปัญหา” อีกทั้งผู้ให้คำปรึกษายังถือเป็นสมาชิกคนหนึ่งในสังคมไทย ดังนั้น พฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ให้คำปรึกษาที่แสดงออกต่อเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์การนอกใจของผู้ขอคำปรึกษา จึงสามารถประกอบสร้างภาพเหมารวมเกี่ยวกับเหตุการณ์การนอกใจให้เกิดขึ้นในสังคมได้

ทั้งนี้ จากกรณีวิเคราะห์ ปรากฏการบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ให้คำปรึกษา โดยใช้กลวิธีทางศัพท์ คือ การใช้คำและกลุ่มคำ โดยมีรายละเอียดดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 20

ดีใจเผือก: **สำหรับพี่ที่พึ่งแล้วก็รู้สึกเฮิร์ตแล้วก็เจ็บแทนที่สุดคือ** การที่เขาไปมีคนอื่น ในระหว่างที่เราท้อง ภรรยาท้องลำบากแค่ไหน ลูกอ่อนออกมาลำบากแค่ไหน เพราะฉะนั้น ถ้าเกิดมาหักหลังกันในช่วงเวลาที่เรากำลังต้องการการอยู่ด้วยกันและการช่วยเหลือกันมากที่สุด **ถ้าหักหลังกันในเวลาที่สำคัญที่สุดของชีวิตอะ ผมถือว่า สำหรับผมผมรับไม่ได้เลยถ้าเป็นผม มันอยู่ที่สามมีคุณมายด์ ว่าเขาจะสามารถทำให้ มันกลายเป็นโอกาสที่กลับมาอยู่ด้วยกันได้หรือเปล่า อยู่กับการพิสูจน์ของเขา**

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้ให้คำปรึกษาใช้กลุ่มคำว่า “สำหรับพี่” “ผมถือว่าสำหรับผม” “ถ้าเป็นผม” เพื่อบ่งบอกว่าสิ่งที่ตนกำลังพูดนั้นเป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็นของตนเอง หลังจากนั้นใช้กลุ่มคำเพื่อบรรยายรายละเอียดความรู้สึกของตนเองว่า “รู้สึกเฮิร์ตแล้วก็เจ็บแทนที่สุด” จากการที่สามมีไปคบชู้กับคนอื่น ในระหว่างที่ภรรยาตั้งครรภ์และ/หรือมีลูกเล็ก จะเห็นว่าผู้พูดแสดงระดับความเชื่อมั่นในเรื่องดังกล่าวด้วยการใช้คำวิเศษณ์คือคำว่า “ที่สุด” ขยายกลุ่มคำ “รู้สึกเฮิร์ตแล้วก็เจ็บแทน” จึงยังเป็นการนำเสนอภาพว่าการที่สามมีนอกใจภรรยาในขณะที่ภรรยาตั้งครรภ์หรือมีลูกเล็กนั้นนอกจากจะเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และทำให้ภรรยาเจ็บปวดแล้ว ผู้ให้คำปรึกษาซึ่งเป็นผู้ชายก็รู้สึกไม่พึงพอใจอย่างมากกับการกระทำดังกล่าวเช่นเดียวกัน ถ้อยคำต่อมาคือ “ถ้าหักหลังกันในเวลาที่สำคัญที่สุดของชีวิตอะ ผมถือว่าสำหรับผมผมรับไม่ได้เลยถ้าเป็นผม” จะเห็นว่าผู้พูดใช้กลุ่มคำว่า “รับไม่ได้” เพื่อแสดงทัศนคติเชิงลบของตนต่อพฤติกรรมที่สามมีนอกใจภรรยาในช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดของชีวิตนั่นคือการตั้งครรภ์และมีลูกเล็ก จึงยังสะท้อนว่าทั้ง ๆ ที่ผู้ให้คำปรึกษาเป็นเพศชายเหมือนกันยังไม่สามารถยอมรับพฤติกรรมที่สามมีนอกใจไปคบชู้ในขณะที่ภรรยาตั้งครรภ์หรือเพิ่งคลอดลูกได้ ทั้งนี้ การที่ผู้ให้คำปรึกษาเน้นย้ำการแสดงความไม่พอใจและรับไม่ได้จาก

พฤติกรรมดังกล่าวของสามีนี้เองจึงเป็นเครื่องยืนยันว่าสังคมมองว่าสามีที่นอกใจภรรยาในลักษณะดังกล่าว เป็นชายไม่ดีหรือ “ชายเลว”

ตัวอย่างที่ 21

น้ำ: พอโทรมาปั๊บแล้วก็ส่งโทรศัพท์ให้แฟนน้ำคุยกันแป๊บหนึ่ง แล้วเขาก็บอกว่าเออเนี่ยน้ำจะคุยด้วย คือแฟนน้ำก็บอกว่าเป็นไวกินข้าวหรือยัง อะไรประมาณเนี่ยถามทั่วไป เถ້แล้วแต่ผม ผมก็บอกว่าสงสารลูก เขาก็ส่งมือถือมาให้ น้ำ แล้วเขาก็เปิดลำโพงให้น้ำก็เลยถามเขาไปตรง ๆ ว่าแบบนี้มางานแต่งทำไมทำกันอย่างนี้ คือเขาบอกว่าน้ำจับมือแฟนน้ำไม่แน่นพอ

ดีเจต้นหอม: หืม ใช่ **เพราะอีกมือ กำลังจะตบมึงเนี่ยแหละ**

(ATIME, 2562, 13 กันยายน)

จากถ้อยคำว่า “เพราะอีกมือ กำลังจะตบมึงเนี่ยแหละ” ในตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้พูดรู้สึกไม่พอใจอย่างมากต่อการกระทำของหญิงผู้รู้ตัวว่าตนนั้นเป็นมือที่สามแล้วไม่รู้สึกผิด แต่กลับโยนความผิดให้ภรรยาตัวจริงว่า “น้ำจับมือแฟนน้ำไม่แน่นพอ” ทั้งนี้ การที่ผู้ให้คำปรึกษาซึ่งอยู่ในฐานะ “ที่พึ่ง” แสดงความคิดเห็นต่อพฤติกรรม “การเป็นมือที่สามด้วยความตั้งใจ” โดยใช้กลุ่มคำบรรยายความรู้สึกที่แสดงอารมณ์โมโหและการใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหาว่า “กำลังจะตบมึงเนี่ยแหละ” ถึงแม้การบรรยายความรู้สึกดังกล่าวของผู้ให้คำปรึกษานั้นจะเป็นการกล่าวเกินจริง แต่ก็สามารถสื่อให้เห็นว่าผู้หญิงที่เป็นคู่กับสามีผู้อื่นด้วยความตั้งใจนั้นไม่เป็นที่ยอมรับของทุกคนในสังคม แม้กระทั่งที่ปรึกษาด้านความรักที่ได้รับฟังการบอกเล่าปัญหาความรักมากมาย ยังต้องการที่จะตัดสินปัญหาด้วยการใช้ความรุนแรงทำร้ายร่างกายหญิงที่นอกใจคนนี้

ทั้งนี้ จากการบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้ให้คำปรึกษาในตัวอย่างที่ 20 - 21 แสดงให้เห็นว่าผู้ให้คำปรึกษานั้นอยู่ “ฝั่งเดียวกัน” กับผู้ขอคำปรึกษา ดังนั้น ผู้ให้คำปรึกษาจึงเสมือนอยู่ในฐานะ “ที่พึ่ง” ในการให้คำปรึกษาด้านความรักและเป็น “ผู้มีชื่อเสียง” ในวงการสื่อสารมวลชน จึงมีอิทธิพลในการโน้มน้าวให้ผู้ฟังและผู้รับสารคล้อยตามและเกิดความเชื่อมั่นในสารที่ได้รับ รวมทั้งมีอิทธิพลต่อการตัดสินและตีตราให้ผู้นอกใจและมือที่สามกลายเป็น “หญิงร้ายชายเลว” ในสังคม

2. การใช้อุปลักษณ์

เลคอฟฟ์และจอห์นสัน (Lakoff & Johnson, 1980) กล่าวว่า อุปลักษณ์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการรับรู้ของมนุษย์ทุกคน เป็นส่วนช่วยกำกับระบบความคิดและวิธีการมองโลกของคนในสังคม โดยจะมีอุปลักษณ์อยู่ตลอดเวลาในการคิด การมองโลก และการใช้ภาษาของคนในสังคม หรืออาจกล่าวได้ว่าคนในสังคมมีมโนทัศน์เช่นไร เขาก็จะใช้ถ้อยคำหรืออุปลักษณ์ที่สะท้อนมโนทัศน์เช่นนั้น นอกจากนี้อุปลักษณ์ยังเป็นเครื่องมือทางภาษาที่มีพลังในการโน้มน้าวใจผู้รับสารให้เห็นตามกับผู้ส่งสารนำเสนอได้ อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความคิดและกำหนดมุมมองของผู้รับสารได้อีกด้วย ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏการใช้อุปลักษณ์ที่สื่อมโนทัศน์เกี่ยวกับสิ่งของและโรค ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 มโนทัศน์เกี่ยวกับสิ่งของ

จากข้อมูลพบการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของ ได้แก่ คำว่า “ของฟรี” เพื่อเปรียบเทียบกับหญิงที่นอกใจสามีและหญิงชู้ สะท้อนมโนทัศน์ [หญิงนอกใจ, หญิงชู้ คือของฟรี] โดยสามารถแสดงการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ทางความหมายที่สอดคล้องกันระหว่างหญิงนอกใจและหญิงชู้กับของฟรี พร้อมยกตัวอย่างได้ดังนี้

ของฟรี (วงความหมายต้นทาง) ➡ หญิงนอกใจ, หญิงชู้ (วงความหมายปลายทาง)

ตัวอย่างที่ 22

ดีเจต้นหอม: เช็กเลย เพื่อความสบายใจของเรา ฉะนั้นพี่จะไม่ฝากอะไรถึงคุณน้ำเต๋พี่จะฝากถึงอีกบ ฟังไว้นะ มึงจะรู้ว่าตัวเองผิด มึงก็ยังเถว่าตัวเองถูก หาเหตุผลจะเอาของคนอื่น อีหน้าด้าน แล้วสุดท้ายยังเงเขาเลือกมึงหรือเปล่า เขาก็เลือกเมียเขา ที่มึงบอกว่ตัวมึงดีนักดีหนา ไม่ใช่หรอก มึงก็แค่ของฟรี

(ATIME, 2562, 13 กันยายน)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้พูดได้เลือกเปรียบเทียบให้เห็นว่ากับซึ่งเป็นหญิงชู้ นั้นไม่มีราคาหรือไร้ค่า เนื่องจากมีพฤติกรรมการเป็นมือที่สามในความสัมพันธ์แบบสามีภรรยา โดยคำว่า “ฟรี” หมายถึงไม่ได้ค่าตอบแทนใด ๆ (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) นั่นหมายถึง หญิงชู้ นั้นยอมเป็นชู้ทั้งทางกายและใจโดยไม่ได้รับค่าตอบแทนใด ๆ เมื่อเทียบกับภรรยาที่อาจจะได้ค่าสินสอดเมื่อแต่งงานตามธรรมเนียม จึงเป็นการเสริมภาพให้ภรรยาที่ขอค่าปริญญานั้นดูมีค่ามากกว่าผู้หญิงคนดังกล่าว ทั้งนี้ การเปรียบเทียบหญิงชู้กับสิ่งที่ไม่มีค่านั้น สะท้อนมโนทัศน์ของคนในสังคมที่มองว่าพฤติกรรมการเป็นชู้ นั้นเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และลดคุณค่าของผู้หญิงเพราะเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องตามบรรทัดฐานของสังคม

ตัวอย่างที่ 23

ดีเจลูกกอล์ฟ: สุดท้ายพี่สงสารจิบที่ทำไม่ไม่คิด พี่รู้สึกว่จิบกำลังทำตัวเป็นของฟรี พี่ขอโทษนะจิบมีค่ามากกว่านี้จริง ๆ ะ บอกเขาไปเลยว่า เฮ้ยเธอเราคุยกับเธอไม่ได้ แล้วอะ เราเกลียดตัวเอง เราไม่อยากให้ลูกเราโตมาเป็นคนแบบเราเลยอะ

(ATIME, 2561, 6 มิถุนายน)

จากตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้พูดเลือกเปรียบเทียบ “จิบ” ซึ่งเป็นภรรยาที่นอกใจสามีว่ากำลังทำตัวเป็น “ของฟรี” เพื่อเตือนสติว่าพฤติกรรมการนอกใจสามีนั้นไม่ถูกต้องเพราะทำให้ตนเองไม่มีค่า ทั้งนี้ การที่ผู้รับคำปรึกษาถูกเปรียบว่าไม่มีค่าในพื้นที่สาธารณะถือเป็นการถูกทำลายหน้า ถูกดูหมิ่นศักดิ์ศรี แต่เนื่องด้วยผู้ให้คำปรึกษารายการดังกล่าวอยู่นั้นอยู่ในฐานะ “ที่พึ่ง” ในการให้คำปรึกษาปัญหาความรักและเป็นพิธีกรที่มีชื่อเสียง จึงทำให้การดูหมิ่นศักดิ์ศรีนั้นเป็นไปอย่างชอบธรรมโดยไม่มีการขัดขืนหรือโต้แย้งจากผู้ที่ถูกกล่าวหา ดังนั้น การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการตอกย้ำให้คนในสังคมเห็นว่า ผู้หญิงนอกใจสามีนั้นเป็นพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของสังคม และสังคมมีสิทธิ์และมีอำนาจโดยชอบธรรมในการตัดสินและตีตราผู้หญิงเหล่านี้นี้ว่าเป็นผู้หญิงไม่ดีได้อย่างง่ายดาย

จากตัวอย่างการใช้มโนอุปลักษณ์ [หญิงนอกใจและหญิงชู้ของฟรี] ในตัวอย่างที่ 22 - 23 ข้างต้น นอกจากจะสะท้อนว่าผู้พูดมีทัศนคติเชิงลบว่าหญิงที่นอกใจสามีและหญิงชู้ที่นั่นไร้ค่าแล้ว ยังแสดงให้เห็นว่าคนในสังคมให้ความสำคัญกับเรื่องการรักษาพรหมจรรย์เป็นอย่างมาก สังเกตได้จากลักษณะการใช้อุปลักษณ์ที่แสดงให้เห็นว่าเพศสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ทำให้เพศหญิงเสียหาย เสียเกียรติ ศักดิ์ศรี และสูญเสียคุณค่าในตนเอง อีกทั้ง การเปรียบเทียบในลักษณะนี้แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงถูกตัดสินคุณค่าจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ ดังนั้น หากมีความสัมพันธ์กับใครก็就会被ครอบครองหรือผูกขาดโดยบุคคลผู้นั้น และถูกตัดสินให้มีคุณค่าลดน้อยลงจากการเสียพรหมจรรย์อีกด้วย

2.2 มโนทัศน์เกี่ยวกับโรค

จากข้อมูลพบการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับโรค ได้แก่ คำว่า “เนือร้าย” เพื่อเปรียบเทียบกับชายที่นอกใจภรรยา สะท้อนมโนอุปลักษณ์ [ชายนอกใจคือเนือร้าย] โดยสามารถแสดงการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ทางความหมายที่สอดคล้องกันระหว่างชายนอกใจกับเนือร้าย พร้อมยกตัวอย่างได้ดังนี้

เนือร้าย (วงความหมายต้นทาง) ⇨ ผู้ชาย (วงความหมายปลายทาง)

ตัวอย่างที่ 24

ดีเจเผือก: ให้โอกาสเขาในการกลับตัว ให้เวลาเราในการสร้างความเชื่อใจขึ้นมาใหม่ แต่ถ้าให้แล้วยังไม่ใช่อีก จงอย่าเสียดายที่จะตัดเนือร้ายออกจากชีวิต โอเคการตัดเนือร้ายออกไปมันอาจทำให้เจ้าตัว ทำให้เราบาดเจ็บ อาจจะเป็นแผลเป็นก็ได้ แต่แผลนี้ทุกครั้งที่เรามองเราจะรู้ว่าเราเกิดแผลนี้ได้ยังไง อย่างน้อยว่ามันจะเป็นสิ่งที่เตือนใจเราแล้วเราจะไม่มาพลาดทำให้เกิดแผลแบบนี้อีก เพราะฉะนั้นอย่ากลัวครับ

(ATIME, 2562, 13 กันยายน)

จากตัวอย่าง ผู้พูดนำ “เนือร้าย” มาเปรียบเทียบกับสามีที่นอกใจภรรยา ซึ่งหากมีเนือร้ายเกิดขึ้นในร่างกายนั่นจะเป็นสิ่งไม่ดีและเป็นอันตรายต่อชีวิต จำเป็นที่จะต้องกำจัดทิ้ง เช่น มะเร็ง หรือเนื้องอก ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบเนือร้ายกับสามีที่นอกใจภรรยาเช่นนี้ จึงสะท้อนมโนทัศน์ว่าผู้พูดมีทัศนคติเชิงลบต่อบุคคลที่มีพฤติกรรมนอกใจ กล่าวคือ มองว่าเป็นคนไม่ดีหรือผู้ชาย “เลว” ที่สามารถทำให้ภรรยาเจ็บปวดเป็นอันตรายกับภรรยาเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ได้เสมอ จึงจำเป็นต้องกำจัดทิ้งเพื่อไม่ให้มันเป็นอันตรายต่อชีวิต นอกจากนี้การที่ผู้พูดกล่าวว่า “การตัดเนือร้ายออกไปมันอาจทำให้เจ้าตัว ทำให้เราบาดเจ็บ อาจจะเป็นแผล” ยิ่งเป็นการตอกย้ำว่าถึงแม้ภรรยาจะตัดสามีออกจากชีวิตโดยอาจจะเลิกรากันแล้ว ก็อาจยังคงเหลือบาดแผลหรือความเจ็บปวดไว้ในใจภรรยาที่ถูกนอกใจเสมอ ดังนั้น การนำชายนอกใจมาเปรียบกับเนือร้ายจึงยังเป็นการเสริมน้ำหนักความไม่ดีของผู้ชายคนนี้ให้เด่นชัดและรุนแรงมากยิ่งขึ้น

จากการใช้มโนอุปลักษณ์เกี่ยวกับสิ่งของและโรคของผู้ร่วมสื่อสารหลักในรายการพุทธทอล์คพุทธโธ โดยเฉพาะฝ่ายผู้ให้คำปรึกษา สะท้อนว่าสมาชิกในสังคมนั้นมองว่าการนอกใจและการเป็นมือที่สามเป็นเรื่องไม่ถูกต้องและไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ในขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นถึงกระบวนการตัดสินประเมินค่าผู้นอกใจและมือที่สามจนเกิดเป็นภาพเหมารวมว่าเป็น “หญิงร้ายชายเลว” ในเหตุการณ์การนอกใจ

3. การใช้ถ้อยคำบริภาษ

การใช้ถ้อยคำบริภาษ หมายถึง การใช้ถ้อยคำแสดงการตำหนิผู้อื่นออกใจและมือที่สามด้วยการใช้คำหยาบ⁶ คำที่สื่อความหมายเชิงลบ ถ้อยคำนัยผกผัน ถ้อยคำแสดงความขัดแย้ง โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้ขอคำปรึกษาเห็นถึงข้อเสียของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นำไปสู่การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ดีขึ้น ทั้งนี้ ปรากฏการใช้ถ้อยคำบริภาษผู้อื่นออกใจและมือที่สาม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ถ้อยคำบริภาษผู้อื่นออกใจ

จากการวิเคราะห์ ปรากฏการใช้ถ้อยคำบริภาษผู้อื่นออกใจ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 25

เชอ: ขออีกอย่างหนึ่งคือยังไม่ให้เบ้อแผ่นอะคะ

ดีใจลูกกอล์ฟ: มึงทำผิดอีกแล้ว

ดีใจต้นหอม: มึงก็เลิก*แรด*สิเชอ

(ATIME, 2562, 3 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้ให้คำปรึกษาใช้คำว่า “แรด” ในการตำหนิพฤติกรรมที่ภรรยาออกใจสามีในที่นี้คือ “เชอ” โดยคำว่า “แรด” เป็นคำหยาบประเภทสำนวนซึ่งประกอบด้วยคำต้องห้ามที่เป็นชื่อสัตว์เนื่องจากลักษณะทางกายภาพของแรดมีผิวหนังหนาจนทำให้ความสามารถในการรับรู้ต่ำ จึงนำลักษณะดังกล่าวนี้มาเป็นสำนวนเปรียบเทียบกับผู้หญิงที่ชอบเที่ยวเตร่ ทำริยาจนเกินงามโดยไม่รู้สึกกระดากอาย (วิสันต์ สุขวิสิทธิ์, 2547, หน้า 23) ดังนั้น แสดงให้เห็นว่าถึงแม้การใช้ถ้อยคำบริภาษในลักษณะดังกล่าวจะเป็นการใช้คำหยาบในพื้นที่สาธารณะแต่สังคมกลับยอมรับได้ สะท้อนว่าคนในสังคมมีมโนทัศน์ร่วมกันว่าการนอกใจสามีเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง ขัดจากกรอบจารีตของสังคม ในขณะเดียวกันผู้ขอคำปรึกษาเองก็ยอมรับการบริภาษดังกล่าว ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้ขอคำปรึกษาเองก็คิดว่าตนเองนั้นกระทำความผิดตามบรรทัดฐานของสังคม ทำให้ต้องยอมรับการบริภาษด้วยคำหยาบดังกล่าว จึงสามารถตอกย้ำภาพหญิงที่นอกใจสามีว่าไม่ดีหรือเป็น “หญิงร้าย” ในสายตาของคนในสังคม

ตัวอย่างที่ 26

ดีใจต้นหอม: *ผู้ชายคนนี้เป็นพ่อที่ดี แต่เป็น*ผัว*ที่เลว*อะ หอมไม่เอา ทำหน้าที่พ่อไป

คุณเป็นพ่อที่ดีคุณทำหน้าที่พ่อ แต่คุณทำหน้าที่*ผัว*ไม่ได้ไม่ต้อง แล้วก็ไปอยู่กับอื่นนั่นเลย

เพราะอื่นนั่นคิดเสมอถ้าไม่มีเขาอะ เลี้ยงลูกเองได้ไหม

มายด์: ได้ค่ะ

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้ให้คำปรึกษาใช้ถ้อยคำบริภาษสามีที่นอกใจภรรยาว่า “ผู้ชายคนนี้เป็นพ่อที่ดี แต่เป็น*ผัว*ที่เลว” ซึ่งเป็นการใช้ข้อความแสดงความขัดแย้งในการบริภาษ เพื่อเน้นย้ำสารว่าถึงแม้ผู้ชายคนนี้จะสามารถทำหน้าที่พ่อได้ดีเพียงใด แต่เขาก็ยังไม่*ใช่*สามีที่ดี เนื่องจากมีพฤติกรรมการนอกใจภรรยา จะเห็น

⁶ คำหยาบ คือ ถ้อยคำที่ไม่สุภาพ ไม่เรียบร้อย และไม่ควรพูดหรือใช้ (วิสันต์ สุขวิสิทธิ์, 2547, หน้า 13)

ว่าผู้พูดใช้คำว่า “เลว” ในการตำหนิพฤติกรรมการนอกใจของสามี ซึ่งคำนี้เป็นคำที่สื่อความหมายเชิงลบ หมายถึง ตำหนิ มีค่าต่ำกว่ามาตรฐาน (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) สื่อให้เห็นทัศนคติของสังคมว่าสามีที่ดีไม่ใช่เพียงผู้ที่สามารถทำหน้าที่พ่อของลูกได้สมบูรณ์ แต่จะต้องซื่อสัตย์ต่อภรรยาโดยการไม่นอกใจไปคบชู้กับหญิงอื่นจึงจะตรงตามบรรทัดฐานของสังคม

ตัวอย่างที่ 27

ดีเจต้นหอม: ฉะนั้นวันนี้ อยากให้ลูกเราโตมาเป็นยังไง เป็นต้นแบบให้กับเขา คือมาถูกทางแล้วแต่ต้องผ่านเวลาที่ทำให้ใจไปได้ ถ้าเกิดว่าสามารถทำงานเลี้ยงดูลูกได้ ให้ตัวเองออกจากชีวิตได้แล้ว **แม้กระทั่งเพื่อนสนิทรุ่นน้องคนที่สนิทมึงก็ไม่วางหางไม่ว้น เหลือแต่หมาแล้วละ**

(ATIME, 2562, 22 มกราคม)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้ให้คำปรึกษาใช้ถ้อยคำปรึกษาว่า “แม้กระทั่งเพื่อนสนิทรุ่นน้องคนที่สนิทมึงก็ไม่วางหางไม่ว้น เหลือแต่หมาแล้วละ” ซึ่งเป็นถ้อยคำปรึกษาประเภทถ้อยคำนัยผกผัน (วิสันต์ สุขสวัสดิ์, 2547, หน้า 63) กล่าวคือ เป็นการใช้ถ้อยคำที่กล่าวถึงเหตุการณ์ที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้จริงตามเหตุและผลเพื่อปรึกษาสามีที่นอกใจภรรยาว่า แม้กระทั่งเพื่อนสนิทและรุ่นน้องของภรรยา สามีคนนี้ก็ยังไม่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งด้วย โดยเป็นการกล่าวถึงสุนัขแต่ไม่ได้หมายถึงสิ่งนั้นจริง ๆ แต่ผู้พูดต้องการตำหนิสามีที่นอกใจภรรยา คนนี้ไปมีความสัมพันธ์เชิงชู้สาวโดยไม่เลือกว่าคน ๆ นั้นจะเป็นใคร จะรู้จักกับภรรยาของตนหรือไม่ เนื่องจากถ้อยคำที่ว่า “เหลือแต่หมาแล้วละ” นั้นให้ภาพผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์ได้กับทุกคนยกเว้นสุนัข ยังเป็นการส่งเสริมภาพ “ชายเลว” ของผู้ชายคนนี้ เนื่องจากขัดกับบรรทัดฐานของสังคมที่รับรู้กันว่าชายที่แต่งงานแล้วจะต้องรักเดียวใจเดียวมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาของตนเพียงคนเดียว อนึ่ง การกล่าวว่าเหลือแต่สุนัขที่ผู้ชายคนนี้ไม่ไปมีความสัมพันธ์ด้วย เพราะเป็นที่รู้กันว่าสังคมไม่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสัตว์

จากการใช้คำปรึกษาผู้นอกใจทั้งหญิงและชายดังตัวอย่างที่ 25 - 27 จะเห็นได้ว่าผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษา โดยเฉพาะผู้ให้คำปรึกษา จะใช้ถ้อยคำปรึกษาเพื่อตำหนิภรรยาที่นอกใจสามีด้วยการใช้คำหยาบ แต่ในกรณีสามีที่นอกใจภรรยานั้นกลับพบเพียงการใช้คำที่สื่อความหมายเชิงลบในการปรึกษาเท่านั้น

3.2 ถ้อยคำปรึกษามือที่สาม

จากการวิเคราะห์พบว่า ผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาในรายการพุทธทอล์คพุทธโธไม่ใช้ถ้อยคำปรึกษาชายชู้ แต่ปรากฏถ้อยคำปรึกษาหญิงชู้จำนวนมาก โดยมีรายละเอียดดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 28

น้ำ: คือเขาบอกว่าน้ำจับมือแฟนน้ำไม่แน่นพอ

ดีเจต้นหอม: หืม ใช่ เพราะอีกมือ ูกำลังจะตบมึงเนี่ยแหละ

ดีเจลูกกอล์ฟ: เฮ้ย ทำไม คือเขาโหดเหมือนกันนะไอ้คนเนี่ย

ดีเจต้นหอม: หืม **อิหน้าด้านมือกว้างนะ** แล้วก็พอที่จะเข้รูปร่างออกไปสู่สาธารณะชน

ดีเจเผือก: รับรองว่าแน่นหน้ามึงแน่แหละ

ดีใจลูกกอล์ฟ: นี่พยายามเข้าใจตรรกะของคนที่มาแย่งสามีชาวบ้าน แล้วสามารถพูด
ประโยคนี้ออกมาได้

ดีใจต้นหอม: หน้าด้านอะ

(ATIME, 2562, 13 กันยายน)

จากตัวอย่าง มีการใช้คำบริภาษหญิงชื่อว่า “หน้าด้าน” ที่มีความหมายว่าไม่มีความรู้สึกอายในสิ่งที่ควรอาย (ราชบัณฑิตยสถาน, ม.ป.ป.) และใส่ “อี” ประกอบหน้าคำเข้าไปเพื่อเน้นความหมายของคำว่า “หน้าด้าน” ในเชิงบริภาษ จึงอาจอนุมานได้ว่าการเป็นมือที่สามนั้นเป็นพฤติกรรมที่ควรอายหรือเป็นพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับในมุมมองของผู้พูด โดยจากบริบทการสนทนาข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้ให้คำปรึกษาทุกคนแสดงความไม่พอใจต่อพฤติกรรมของหญิงผู้นี้ผ่านการใช้คำว่า “อี” “ไอ้” “มึง” ทั้งนี้ การที่ผู้ดำเนินรายการทุกคนแสดงความไม่พอใจเช่นนี้ ยิ่งเป็นการตอกย้ำว่าสังคมมองหญิงผู้ว่าเป็นคนไม่ดีหรือ “หญิงร้าย” ที่สมควรถูกวิพากษ์วิจารณ์เชิงลบจากคนในสังคม

4. การใช้คำถามวาทศิลป์

การใช้คำถามวาทศิลป์ เป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ ดังที่ โฟว์เลอร์ (Fowler, 1991, p. 40, อ้างถึงใน ชนกวร พัวพัฒนกุล, 2556, หน้า 120) กล่าวว่า คำถามวาทศิลป์สามารถกำกับความคิดของผู้รับสารได้ เพราะผู้รับสารจะต้องสร้างจินตนาการตามที่คุณผู้ส่งสารถาม เช่นเดียวกับบทความนี้ที่พบว่าผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษามักจะเลือกตั้งคำถามหรือตั้งท้ายคำถามให้ผู้รับสารคิด ทั้งที่ผู้ส่งสารหรือผู้พูดนั้นมีคำตอบอยู่ในใจอยู่แล้ว แต่ผู้พูดใช้คำถามเชิงวาทศิลป์เพื่อตำหนิผู้รับสารหรือผู้ที่ถูกกล่าวถึง และต้องการจะนำเสนอภาพ “หญิงร้ายขายเลว” ให้กับผู้นอกใจและมือที่สาม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 29

ดีใจเผือก: จะถามคำถามเธอแล้วกัน แล้วก็ให้เธอเอาคำถามนี้กลับไปถามตัวเอง สงสัยไม่เข้าใจก็คือ ทำลงไปได้อย่างไร เอาคำถามนี้ถามตัวเองไปหลาย ๆ รอบ เราทำลงไปได้อย่างไรจะลูกทั้งคนอะ สำหรับคนที่อยู่มุนนอกนะ คนที่เป็นแม่แล้วมีลูกแล้วด้วยแล้วทำแบบนี้ พี่ก็ยังไม่เข้าใจหรอก แต่ว่าคนที่ให้คำตอบเธอได้น่าจะเป็นตัวเธอเองมากกว่า ลองถามตัวเองดูว่าฉันทำลงไปได้อย่างไร ส่วนเรื่องสามีเนี่ย เมื่อ 8 ปีที่แล้วคุณเคยเลือกผู้ชายคนหนึ่งมาเป็นพ่อของลูก ผมว่าเหตุผลมันคือเขาเป็นคนดีไม่ใช่หรอ แล้วทำไม 8 ปีนี้ไอ้การเป็นคนดีของเขามันกลายเป็นข้อเสียแล้วหรอ

(ATIME, 2562, 3 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้พูดได้ตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบโดยใช้การซ้ำประโยคคำถาม “ทำลงไปได้อย่างไร” ถึง 3 ครั้ง เพื่อตำหนิให้ “เธอ” ผู้ขอคำปรึกษาซึ่งเป็นภรรยาที่มีพฤติกรรมนอกใจสามีนั้นได้หวนทบทวนถึงการกระทำของตนเองว่าเป็นสิ่งไม่ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันการแสดงความรู้สึกสงสัยคับข้องใจผ่านการตั้งคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบของผู้ให้คำปรึกษาเช่นนี้ยังสะท้อนว่าพฤติกรรมการนอกใจสามีนั้นยังไม่เป็นที่ยอมรับร่วมกันในสังคมว่าเป็นพฤติกรรมที่ปกติ

ตัวอย่างที่ 30

ดีเจต้นหอม: ไม่สามารถให้อภัยแล้วอยู่ด้วยกันได้ใช่ไหม

มายด์: มันเป็นคำถามที่ยากมากนะพี่ ลูกหนูติดเขา คือร้องหาปะป๊าทุกวันเลย **หนูก็ไม่รู้ว่าเขาทำกับลูกอย่างนี้ได้ยังไง**

ดีเจต้นหอม: ผู้ชายเวลามันจะเอาอะ มันก็ทำได้ทุกอย่างแหละ

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่าง ผู้พูดใช้คำถามวาทศิลป์ว่า “หนูก็ไม่รู้ว่าเขาทำกับลูกอย่างนี้ได้ยังไง” ซึ่งผู้พูดไม่ได้ต้องการคำตอบว่าสามีของเธอทำพฤติกรรมเช่นนั้นได้อย่างไร แต่ต้องการตำหนิพฤติกรรมการนอกใจของสามี และการที่ผู้พูดซึ่งเป็นภรรยาที่ถูกนอกใจใช้คำถามเชิงวาทศิลป์ที่สื่อความหมายถึงลูกนั้น สะท้อนให้เห็นว่าการนอกใจภรรยาไม่ได้ส่งผลกระทบต่อจิตใจของภรรยาเพียงผู้เดียว แต่ยังทำร้ายจิตใจของลูกตนเองอีกด้วย จึงยังเป็นการตอกย้ำว่าผู้ชายนั้น “เลว” เนื่องจากบกพร่องทั้งการทำหน้าที่สามีที่ดีและหน้าที่พ่อที่ดี สามารถทิ้งลูกเพื่อไปหาความสุขส่วนตัวกับหญิงผู้ใดโดยไม่ห่วงถึงความรู้สึกของลูกตนเอง

จากตัวอย่างการใช้คำถามวาทศิลป์ดังตัวอย่างที่ 29 - 30 ล้วนสะท้อนให้เห็นว่าพฤติกรรมการนอกใจทั้งในกรณีภรรยานอกใจสามีและสามีนอกใจภรรยา เป็นพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับและเห็นว่าเป็นเรื่องไม่ปกติ จึงมีความสงสัยและคับข้องใจในพฤติกรรมดังกล่าว และต้องการเตือนผู้ที่มีพฤติกรรมการนอกใจให้คิดทบทวนและแก้ไขพฤติกรรมดังกล่าว

5. การกล่าวอ้าง

กลวิธีนี้ หมายถึง การกล่าวถึงประเด็นอื่น ๆ นอกเหนือจากชื่อหรือการกระทำของผู้ร่วมสื่อสารหลัก เพื่อให้มีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อเกี่ยวกับเหตุการณ์การนอกใจ ผู้นอกใจ และเมื่อที่สามในแง่ลบ โดยมีตัวอย่างดังนี้

ตัวอย่างที่ 31

ดีเจต้นหอม: **เชอลูกอายุก็ขวบแล้ว**

เชอ: 2 ขวบค่ะ

ดีเจต้นหอม: **2 ขวบเนี่ย โต พุดได้แล้วก็รับรู้เรื่องแล้วนะ พี่ให้หนึ่งคำ สำนัก เอาเก็บไปคิดในฐานะแม่**

ดีเจลูกกอล์ฟ: พี่ให้มากกว่า 1 คำ**เอาพลังความรักมาลงที่ลูกเยอะ ๆ** แล้วก็ให้มองถึงสิ่งมีค่าที่เรามี 2 อย่างนี้ก็คือสามีที่รักเราและยังพร้อมให้อภัยเรานะเชอและ**ลูกที่กำลังเป็นต้นไม้มันที่เราเริ่มปลูกขึ้นมา** ถ้ามองสิ่งมีค่าอันนี้เราอาจจะเลิกหิวหิวหาได้มากขึ้น

(ATIME, 2562, 3 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นได้ว่าผู้ให้คำปรึกษายกประเด็นเรื่องลูกเข้ามาเกี่ยวข้องในการสนทนากับภรรยาที่นอกใจสามีตามข้อความที่ขีดเส้นใต้ข้างต้น โดยเปรียบเทียบว่าลูกเป็น “สิ่งมีค่า” และเป็น “ต้นไม้มันที่เราปลูกขึ้นมา” เพื่อให้ผู้รับคำปรึกษาเห็นคุณค่าและคำนึงถึงการกระทำทุกอย่างของตนว่ามีผลโดยตรงต่อ

ลูก อีกทั้งการกล่าวอ้างเรื่องลูกในครั้งนี้นี้ยังเชื่อมโยงกับ “ความเป็นแม่” สังเกตจาก “2 ขวบเนี่ยโต พุดได้แล้วก็รับรู้ เรื่องแล้วนะ พี่ให้หนึ่งคำ สำนึก เอาเก็บไปคิดในฐานะแม่” ยิ่งเป็นการตอกย้ำว่าการนอกใจของหญิงคนนี้นั้นไม่ได้แสดงถึงความบกพร่องในการเป็นภรรยาที่ดีเพียงอย่างเดียว แต่ยังบกพร่องในฐานะความเป็นแม่ด้วย จึงยังเป็นการตอกย้ำภาพ “หญิงร้าย” ของภรรยาที่นอกใจสามีคนนี้ผ่านการทำความผิดต่อลูกได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างที่ 32

มายด์: ก็บอกว่าน้องที่รู้จักแหละ เราก็เลยบอกว่า ลองโทรไปคุยกับเขาสิ เราจะไม่แสดงตัว เราอยากรู้ เขาก็โทรขึ้นไป หนูอย่างนั้นหนูอย่างนี้ คุยกันจนถึงที่สุด ๆ จนเราบอกว่า โอเคพอแล้ว เราก็พูดกับน้องเขาว่าโอเคเราฟังอยู่นะ ขอฟังหน่อยว่ารู้จักกันได้อย่างไร เขาบอกว่าก็เล่นผ่านแอปนี้แหละคะ หนูเป็นวีเจในแอปนี้ รู้จักกันตั้งแต่เดือนกันยายนปีที่เรากำลังอ้อมท้องอะพี เราฟังตลอดลูกอะ
ดีใจเผื่อ: โอ้โห

(ATIME, 2562, 18 กรกฎาคม)

จากตัวอย่างข้างต้น ผู้พูดซึ่งเป็นภรรยาที่ถูกสามีที่นอกใจนั้นกล่าวอ้างว่าสามีของตนนั้นได้แอบคบชู้ในขณะที่ตนกำลังตั้งครรภ์และคลอดลูกจาก “รู้จักกันตั้งแต่เดือนกันยายนปีที่เรากำลังอ้อมท้องอะพี เราฟังตลอดลูกอะ” ซึ่งเป็นการสร้างภาพเชิงลบของสามีคนนี้ให้เด่นชัดมากขึ้น เนื่องจากเป็นที่รับรู้กันว่าช่วงเวลาการตั้งครรภ์นั้นเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากสำหรับผู้หญิง อีกทั้งการคลอดลูกยังแสดงภาพ “ความเป็นแม่” ที่ต้องเสียสละและยอมเจ็บปวดเพื่อลูกและผู้ชายเพื่อให้มีทายาทสืบสกุล ดังนั้น เมื่อผู้พูดกล่าวอ้างเรื่องลูกในประเด็นการตั้งครรภ์และการคลอดลูก จึงเสนอภาพ “ชายเลว” ของสามีผ่านความเห็นแก่ตัวที่สามารถทิ้งภรรยาที่กำลังอยู่ในช่วงเวลาที่ยากลำบากและเจ็บปวดเพื่อไปหาความสุขส่วนตัวกับหญิงอื่น

ตัวอย่างที่ 33

เอก: สุดท้าย เขาก็บอกว่าเขาไม่มีสิทธิ์เลือกหรือตอนนี่ ถ้าแล้วแต่ผม ผมสงสารลูก ลูกมันไม่รู้เรื่อง ผมพูดตรง ๆ ผมก็ยังรักอยู่นะไม่ได้เปลี่ยน แคร่รู้สึกว่าวันนี้สิ่งสำคัญในชีวิตเราอย่างหนึ่งมันไม่ใช่ของเรานะเว้ย มันไม่เหมือนเดิมอีกแล้ว สุดท้ายก็เลือกให้โอกาสเขา

(ATIME, 2562, 3 กันยายน)

จากตัวอย่างข้างต้น “เอก” สามีที่ถูกลูกนอกใจกล่าวอ้างถึงลูก โดยกล่าวว่า “ผมสงสารลูก ลูกมันไม่รู้เรื่อง” แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมองว่าลูกเปรียบเสมือนผู้บริสุทธิ์ที่ไม่รู้เรื่องอะไรด้วย ไม่ควรได้รับผลกระทบจากปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่ จึงยังเป็นการสร้างภาพให้สามีเป็นคนที่ไม่ได้นึกถึงเพียงความรู้สึกของตนเอง แต่ยังคำนึงถึงความรู้สึกของลูก จึงเน้นย้ำภาพ “พ่อที่ดี” ของผู้ชายคนนี้

จากตัวอย่างที่ 31 - 33 แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมักจะกล่าวอ้างเรื่อง “การตั้งครรภ์” และ “ลูก” เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของบทสนทนา ซึ่งมีอิทธิพลในการโน้มน้าวให้ผู้ฟังและผู้รับสารรู้สึกว่าการนอกใจและมือที่สามนั้นเป็นคนไม่ดี และกำหนดกรอบความคิด ความเชื่อ และการยอมรับร่วมกัน และเกิดภาพเหมารวมสังคมว่าทั้งผู้นอกใจและมือที่สามนั้น “เลวร้าย” เสมอ

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องกลวิธีทางภาษากับการนำเสนอภาพ “หญิงร้ายชายเลว” ในรายการพุทธทอล์ค พุธโศรโดยใช้กรอบแนวคิดทางวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีทางภาษาที่ผู้ร่วมสื่อสารหลัก (main participants) ในรายการพุทธทอล์คพุธโศรเลือกใช้เพื่อนำเสนอภาพ “หญิงร้ายชายเลว” ในเหตุการณ์การนอกใจ มี 5 กลวิธี ได้แก่ การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ การใช้อุปลักษณ์ การใช้ถ้อยคำบริภาษ การใช้คำถามวาทศิลป์ และการกล่าวอ้าง

ทั้งนี้ กลวิธีทางภาษาแต่ละกลวิธีนั้น มีผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจที่นำเสนอภาพเชิงลบดังตารางที่ 2 ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 กลวิธีทางภาษาที่มีผู้ร่วมเหตุการณ์นอกใจที่นำเสนอภาพเชิงลบ

ผู้ที่นำเสนอภาพเชิงลบ กลวิธีทางภาษา	กรณีภรรยานอกใจสามี		กรณีสามีนอกใจภรรยา	
	ภรรยาที่นอกใจสามี	ชายชู้	สามีที่นอกใจภรรยา	หญิงชู้
1) การเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์	✓		✓	✓
2) การใช้อุปลักษณ์	✓		✓	✓
3) การใช้ถ้อยคำบริภาษ	✓		✓	✓
4) การใช้คำถามวาทศิลป์	✓		✓	✓
5) การกล่าวอ้าง	✓		✓	✓

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ชัดเจนว่าในกรณีภรรยานอกใจสามีนั้น ทุกกลวิธีทางภาษามีผลต่อการนำเสนอภาพ “หญิงร้าย” ของฝ่ายภรรยา แต่ไม่พบกลวิธีทางภาษาใดเลยที่มีผลต่อการนำเสนอภาพเชิงลบของชายชู้ ในขณะที่กรณีสามีนอกใจภรรยากลัพบพบว่า ทั้งสามีที่นอกใจภรรยาและหญิงชู้ถูกนำเสนอภาพให้เป็น “ชายเลว” และ “หญิงร้าย” ในเหตุการณ์การนอกใจทั้งคู่

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ากลวิธีทางภาษาส่วนใหญ่มักปรากฏใช้โดยผู้ให้คำปรึกษา ซึ่งถือเป็นผู้ที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการประกอบสร้างและผลิตซ้ำความจริงต่าง ๆ ออกสู่สังคม และสังเกตเห็นว่าฝ่ายผู้ให้คำปรึกษานั้นมักจะใช้กลวิธีทางภาษาที่สะท้อนทัศนคติเชิงลบเกี่ยวกับเหตุการณ์การนอกใจได้ทันทีเมื่อสื่อสารออกมา ได้แก่ กลวิธีในการเลือกใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์ การใช้อุปลักษณ์ และการใช้ถ้อยคำบริภาษ แต่ผู้ขอคำปรึกษาจะไม่ใช้กลวิธีทางภาษาที่แสดงการตำหนิหรือตัดสินพฤติกรรมของผู้นอกใจและมือที่สามโดยตรง แต่จะใช้คำถามวาทศิลป์และการกล่าวอ้าง เพื่อแสดงให้เห็นให้ผู้ให้คำปรึกษาเห็นถึงความคับข้องใจและความทุกข์ของตนเองและลูกอันเกิดจากพฤติกรรมการนอกใจ จนกระตุ้นให้ผู้ให้คำปรึกษาเป็นฝ่ายใช้คำที่สื่อความหมายเชิงลบต่อชายนอกใจ หญิงนอกใจ ชายชู้ และหญิงชู้แทนตนเอง เนื่องจากวาทกรรมที่ถูกผลิตโดยสื่อมวลชนย่อมมีอิทธิพลในการประกอบสร้างความจริงออกสู่สังคมมากกว่าวาทกรรมที่เกิดขึ้นจากคนทั่วไปนั่นเอง

ถึงแม้ว่าทั้งหญิงและชายจะถูกนำเสนอภาพเชิงลบทั้งคู่ แต่จากการวิเคราะห์กลับพบว่า หญิงที่นอกใจสามีและหญิงชู้ชื่อนั้นกลับถูกใจุมดีและถูกลดคุณค่ามากกว่าผู้ชาย ซึ่งสังเกตได้จากการใช้คำนำหน้าชื่อที่สื่อความหมายเชิงลบอย่างรุนแรงและแสดงถึงการดูหมิ่นเหยียดหยาม การใช้คำเรียกแสดงการประเมินค่าที่จะยึดโยงกับศีลธรรมทางพุทธศาสนาซึ่งเป็นบรรทัดฐานหลักของสังคมไทย การใช้อุปลักษณ์ที่เปรียบเทียบผู้หญิงที่นอกใจสามีและหญิงชู้ว่าเป็นของไร้ค่า การบริภาษด้วยคำหยาบ รวมทั้งการใช้คำถามวาทศิลป์และการกล่าวอ้างที่เชื่อมโยงกับหน้าที่ “ความเป็นแม่” สะท้อนให้เห็นว่าคนในสังคมไม่ยอมรับและต่อต้านพฤติกรรมการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายอื่นหรือสามีผู้อื่นของภรรยาหรือหญิงชู้ ดังที่ มลฤดี ลาพิมล และคณะ (2551, หน้า 46) กล่าวในหนังสือวาทกรรมเรื่องเพศในหลักสูตรเพศศึกษาแนวใหม่ว่า “สังคมไทยมีความเชื่อที่ว่า ผู้หญิงที่มีคู่เพศสัมพันธ์หลายคนมักถูกให้ค่าว่าเป็นผู้หญิงไม่ดี”

อนึ่ง จากการสังเกตพบว่า เมื่อหญิงและชายมีพฤติกรรมนอกใจเช่นเดียวกัน สังคมจะตัดสินและตีตราว่าผู้หญิงคนนั้นเป็น “หญิงร้าย” ขณะที่เมื่อนอกใจสามี โดยสะท้อนผ่านการใช้คำเรียกเชิงลบ การใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เพื่อบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของผู้นอกใจและผู้ให้คำปรึกษาในเชิงลบ การใช้อุปลักษณ์ การใช้ถ้อยคำบริภาษ และการกล่าวอ้าง อีกทั้ง ผู้หญิงจะถูกตัดสินทันทีว่าบกพร่องทั้ง “หน้าที่ความเป็นภรรยาและความเป็นแม่” แต่ในกรณีชายนอกใจภรรยานั้นสังคมจะมีสมมติฐานเบื้องต้นว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของผู้ชายและเป็นเรื่องที่ผู้ชายสามารถทำผิดพลาดได้ โดยจะมองว่าการนอกใจของชายนั้นผิดและตัดสินว่าเป็น “ชายเลว” ก็ต่อเมื่อผู้ชายคนนั้นบกพร่องในหน้าที่ “ความเป็นพ่อ” กล่าวคือ ผู้ชายคนนั้นนอกใจภรรยาในขณะที่ภรรยา กำลังตั้งครรภ์ เพิ่งคลอดลูก และนอกใจไปคบชู้กับคนใกล้ชิดของภรรยา โดยทั้งให้ภรรยารับผิดชอบเลี้ยงลูกตามลำพัง ซึ่งสะท้อนผ่านการกล่าวอ้างถึงการตั้งครรภ์และลูก ทั้งนี้ สอดคล้องกับเอกสารการสอนชุดวิชาแนวคิดไทย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2533, หน้า 372) ที่กล่าวว่า “เมื่อหญิงชายแต่งงานและอยู่กินกันแล้ว คติของไทยถือว่าหญิงผู้เป็นภรรยาต้องรักเดียวใจเดียว ซื่อสัตย์ต่อสามี หญิงมีชู้เป็นสิ่งเลวร้ายที่ให้อภัยไม่ได้ ส่วนชายนั้นแม้ภรรยาหลายคนไม่เป็นเรื่องเสียหาย มีข้อห้ามแต่เพียงว่าไม่ให้ชายไปยุ่งกับหญิงที่มีสามีแล้วหรือยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินของตนออกจากเรือนเมียเดิมไปไว้เรือนเมียใหม่”

ส่วนในกรณีการเป็นมือที่สามนั้นสังคมจะตราว่าหญิงชู้เป็น “หญิงร้าย” ก็ต่อเมื่อหญิงคนนั้นตั้งใจที่จะเป็นมือที่สามและแสดงเจตจำนงชัดเจนว่าตนเองต้องการเข้าไปแทนที่ภรรยาตัวจริง โดยสะท้อนผ่านการใช้คำหรือกลุ่มคำศัพท์เพื่อบรรยายพฤติกรรมหรือความรู้สึกของมือที่สามและผู้ให้คำปรึกษาในเชิงลบ และการใช้ถ้อยคำบริภาษด้วยคำหยาบ

ทั้งนี้ จากการนำเสนอภาพ “หญิงร้ายชายเลว” ในเหตุการณ์การนอกใจของผู้ร่วมสื่อสารหลักในรายการพุทธอสังกตพิธี แสดงให้เห็นถึงตัวอย่างทัศนคติของคนในสังคมที่มีต่อผู้กระทำความผิดจากปัญหาการนอกใจ ที่จะมุ่งเป้าโจมตีเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ถึงแม้ทั้งคู่จะอยู่ในฐานะผู้กระทำความผิดเช่นเดียวกันก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีสามีนอกใจภรรยา หญิงชู้กลับโดนโจมตีมากกว่าสามีที่นอกใจภรรยา ดังนั้น อาจอนุมานได้ว่า คนในสังคมคาดหวังให้ผู้หญิงประพฤติตนให้ตรงตามกรอบจารีตประเพณีมากกว่าเพศชาย ในขณะเดียวกันก็สะท้อนถึงพื้นฐานค่านิยม “ผัวเดียวหลายเมีย” อันเนื่องมาจากแนวคิดสังคมชายเป็นใหญ่ที่มีในสังคมไทย กล่าวคือ ในระบบ “ผัวเดียวหลายเมีย” กติกาว่าด้วยการมีความสัมพันธ์ชู้ชื่อนหรือการนอกใจบังคับกำกับผู้หญิงหรือฝ่ายภรรยามากกว่า โดยการนอกใจสามีมีโทษหนักสำหรับผู้หญิง

คือสามีฆ่าทิ้งได้ทั้งภรรยาและชายชู้ ส่วนการนอกใจภรรยาไม่ได้หมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงอื่น แต่เป็นเรื่องการยกย้ายถ่ายเททรัพย์สินของตนออกจากเรือนเมียเดิมไปไว้เรือนเมียใหม่ ซึ่งเป็นเหตุให้ฟ้องหย่าได้ (ธาวิต สุขพานิช, 2544, อ้างถึงใน ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์, 2551, หน้า 72) จึงหมายความว่ากรณีที่ผู้ชายมีภรรยาหลายคนเป็นเรื่องปกติและสามารถเกิดขึ้นได้ ดังนั้น จึงแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าไทยจะรับค่านิยม “ผัวเดียวเมียเดียว” เข้ามาใช้ในสังคมไทยตั้งแต่ปี 2410 (สุรเชษฐ์ สุขลาภกิจ, 2556, หน้า ง) แต่ก็ยังคงหลงเหลือค่านิยมเดิมที่ฝังลึกในสังคมอย่างไม่เสื่อมคลาย จึงตอกย้ำว่าค่านิยมในสังคมไทยเป็นสิ่งที่คนในสังคมนั้นยึดถือกันสืบมา และต้องใช้เวลายาวนานจึงจะสามารถลบล้างค่านิยมหนึ่ง ๆ ออกจากสังคมได้

ดังนั้น เมื่อสังคมไทยมีค่านิยม “ผัวเดียวเมียเดียว” มาแทนที่ค่านิยมเดิม แต่ค่านิยมเดิมกลับยังคงหลงเหลืออยู่ในสังคมไทย สมาชิกในสังคมจึงพยายามสร้างวาทกรรม “หญิงร้ายชายเลว” ขึ้นมาเพื่อพยายามลบล้างวาทกรรมชุดเก่าและเป็นเครื่องมือบังคับตีกรอบว่าคนในสังคมที่พึงปรารถนาควรเป็นอย่างไร อีกทั้งการที่สังคมรับรู้ร่วมกันว่า ผู้นอกใจและมือที่สามนั้นเป็น “หญิงร้ายชายเลว” แสดงให้เห็นพลังของภาษามีอิทธิพลสำคัญในการนำเสนอและผลิตซ้ำความจริงในสังคม ดังนั้น ภาษาจึงไม่ใช่แค่กระบวนการสื่อ “สาร” สิ่งให้ผู้ส่งสารต้องการ แต่ยังเป็นการสร้างภาพความจริงต่าง ๆ ในสังคม ทั้งภาพความคาดหวังของคนในสังคมและภาพความเป็นไปในสังคม

นอกจากนี้ การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ยังแสดงให้เห็นว่าปัญหาและค่านิยมต่าง ๆ ที่ถูกผลิตซ้ำในรายการพุทธทอล์คพุทธโธและแพร่กระจายไปในสังคมเป็นวงกว้างนั้น ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นลอย ๆ หรือเป็นเรื่องตามธรรมชาติ แต่เป็นเพราะสถาบันสื่อเลือกที่จะนำเสนอและผลิตซ้ำประเด็นการนอกใจขึ้นมา ซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องอย่างมีนัยยะสำคัญว่าปัจจุบันปัญหาการนอกใจถือเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมไทยถึงร้อยละ 57 และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในผู้คนทุกกลุ่ม ทุกอาชีพ และทุกเพศ (ชัชวาลี ศรีสุขโข, 2562, ออนไลน์) และถึงแม้ว่าปัญหาดังกล่าวจะเกิดขึ้นในสังคมไทยอย่างต่อเนื่องจนอาจดูเหมือนเป็นเรื่องปกติในสังคม แต่กลับเป็นปัญหาด้านความรักที่เมื่อถูกกล่าวถึงเมื่อใด ผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจ อันได้แก่ ผู้นอกใจและมือที่สามเองนั้น จะต้องถูกวิพากษ์วิจารณ์ในแง่ลบจนอาจถึงขั้นถูกโจมตีเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ดังกล่าว ดังนั้น การผลิตซ้ำประเด็นปัญหาดังกล่าวขึ้นมาจึงอาจเป็นความตั้งใจของผู้ผลิตรายการเพื่อที่จะแก้ไขปัญหานั้น หรืออย่างน้อยที่สุดก็พยายามกระตุ้นให้คนในสังคมเห็นว่าปัญหานั้นยังเป็นเรื่องความประพฤติดีที่ผิดจากรอบที่สังคมตั้งไว้ และเป็นประเด็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความทุกข์ต่อสมาชิกในสังคม

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับเหตุการณ์การนอกใจจะเป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดจากผู้เล่าซึ่งเป็นผู้ร่วมเหตุการณ์การนอกใจเพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่ด้วยกลวิธีทางภาษาของผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาที่นำเสนอภาพเชิงลบให้กับผู้นอกใจและมือที่สามตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้เอง ทำให้พลังมากพอที่จะโน้มน้าวให้สมาชิกในสังคมที่กำลังติดตามรายการดังกล่าว ตัดสินผู้นอกใจและมือที่สามว่าเป็น “หญิงร้ายชายเลว” เช่นกัน และก่อให้เกิดความเกลียดชังและโจมตีหญิงหรือชายเหล่านั้น โดยสังเกตได้จากความคิดเห็น (comment) ได้คลิกวิดีโอที่ส่วนมากผู้ติดตามรายการดังกล่าวจะดำเนินด้วยถ้อยคำที่รุนแรงและหยาบคาย อีกทั้งผู้ติดตาม (follower) บางรายยังسابแช่งบุคคลที่นอกใจหรือมือที่สาม โดยไม่ได้คำนึงว่า “สาร” ที่ตนเองได้รับนั้นอาจเป็นการฟังความเพียงข้างเดียว แต่สังคมได้ตัดสินและตีตราหญิงและชายที่นอกใจคนรักหรือเป็นมือที่สามให้กลายเป็นเสมือน “จำเลย” ของสังคมไปโดยปริยาย จึงเป็นหลักฐานยืนยัน

ได้อย่างเด่นชัดว่ากลวิธีทางภาษาที่ผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาในรายการพุทธทอล์คพุทธโธโรใช้นั้น มีอิทธิพลต่อความคิดของคนในสังคมไทยอย่างมาก

บทสรุป

การศึกษาครั้งนี้จะเป็นอีกหนึ่งกระบวนการสำคัญที่แสดงให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมว่า ภาษาที่ถูกผลิตและเผยแพร่จาก “พื้นที่สื่อ” นั้นมีอิทธิพลมากพอที่จะประกอบสร้างภาพเหมารวมในสังคมเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือบุคคลหนึ่ง ๆ จึงเป็นการสร้างความตระหนักให้คนในสังคมรู้จักเลือกรับ “สาร” ต่าง ๆ ที่ผลิตจากพื้นที่สื่ออย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น กล่าวคือ คนในสังคมควรคำนึงอยู่เสมอว่า สารที่ตนได้รับจากสื่อต่าง ๆ นั้น ล้วนแต่เป็นผลผลิตของกระบวนการประกอบสร้างความจริงหนึ่ง ๆ ออกสู่สังคม และไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็นใด ๆ ผู้พูดล้วนเชื่อมโยงความคิดความเชื่อของตนเองเข้ากับประสบการณ์ หรือค่านิยม และวัฒนธรรมในสังคมที่ผู้พูดอาศัยอยู่เสมอ ทั้งโดยรู้ตัวและไม่รู้ตัว

นอกจากนี้ การศึกษาครั้งนี้ยังสามารถกระตุ้นเตือนให้คนในสังคมตระหนักถึงผลกระทบจากการเลือกใช้ภาษาของตนเอง จนนำไปสู่การใช้ภาษาเพื่อถ่ายทอดความคิดอย่างระมัดระวังมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ ก่อนที่จะพูดหรือแสดงความคิดเห็นใด ๆ ออกสู่สังคม ผู้ใช้ภาษาจะคำนึงถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นว่าจะมีผลต่อการสร้างภาพเหมารวมให้แก่ใครหรือไม่ หรือมีผลต่อการตัดสินใจตัดสินตีตราพฤติกรรมของบุคคลใดหรือไม่ ซึ่งกระบวนการคิดเหล่านี้เป็นพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้คนในสังคมดำเนินชีวิตได้อย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

เนื่องด้วยผู้ให้คำปรึกษาและผู้ขอคำปรึกษาในรายการพุทธทอล์คพุทธโธโร โดยเฉพาะผู้ให้คำปรึกษานั้น มีเพศภาวะที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าความแตกต่างระหว่างเพศนั้นก็มีส่วนต่อการเลือกใช้ภาษาที่แตกต่างกันของผู้ให้คำปรึกษา อีกทั้งมีผลต่อการประกอบสร้างและผลิตซ้ำอัตลักษณ์ในแต่ละเพศว่าเป็นอย่างไรด้วย ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้มีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเพศและภาษาในการให้คำปรึกษาปัญหาการนอกใจในรายการพุทธทอล์คพุทธโธโรต่อไป

บรรณานุกรม

- กฤษดาพรรณ หงส์ดารมภ์, และจันทิมา เอี่ยมมานนท์ (บ.ก.). (2549). *มองสังคมผ่านวาทกรรม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กัลยรัตน์ กลิ่นสุวรรณ. (2556). *ความแตกต่างระหว่างชาย-หญิง ในการให้คำแนะนำปัญหาชีวิตรัก ในห้องศาลาประชาคม เว็บไซต์พันทิปดอทคอม: การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์* (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกศสุดา นาสีเคน. (2557). *เรื่องเล่าแนว “รักโศก” และกลวิธีการให้คำปรึกษาในพื้นที่สื่อสาธารณะ: กรณีศึกษารายการวิทยุ “คลับฟรายเดย์”* (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ขจิตา ศรีพุ่ม. (2562). อุดมการณ์ทางเพศในพจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1-2: การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์. *วารสารวิชาการ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 27(54), 218 – 245.
- เขมริน จุลมาศ. (2551). *การสร้างความเป็นจริงทางสังคมของรายการ “เรื่องจริงผ่านจอ” และการรับรู้ของผู้ชม* (วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- 7 *เรื่องเบื้องหลังรายการ “พุทธทอล์ค พุธโศร” ที่คุณอาจไม่เคยรู้มาก่อน*. (2562). สืบค้น 15 กุมภาพันธ์ 2563, จาก <https://www.sanook.com/news/7979350/>
- ฉวีวรรณ วรรณประเสริฐ. (2522). *สังคมไทย*. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.
- ชนกพร พัวพัฒนกุล. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอุดมการณ์ในวาทกรรมการพยากรณ์ดวงชะตา: การวิเคราะห์วาทกรรมเชิงวิพากษ์* (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลิดาภรณ์ ส่งสัมพันธ์. (2551). *ประวัติศาสตร์ของเพศวิถี: ประวัติศาสตร์เรื่องเพศ/ เรื่องเพศในประวัติศาสตร์ไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดียนตุลา.
- ไชยรัตน์ เจริญสินโอฬาร. (2554). *วาทกรรมการพัฒนา: อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกลักษณ์ และความ เป็นอื่น* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: วิชาษา.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2556). *วาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ตามแนวภาษาศาสตร์: แนวคิดและการ นำมาศึกษาวาทกรรมในภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญวัฒน์ อภิภูม. (2562). *ปริศนาชีวิตรักกับ พุทธทอล์ค พุธโศร: ส่อง DATA ปัญหาความรักผ่าน รายการสุดฮิต*. สืบค้น 24 มกราคม 2563, จาก <https://thematter.co/social/data-puttalk/70827>
- นพวรรณ เมืองแก้ว. (2560). กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการแนะนำปัญหาความรักของเพศที่สาม : กรณีศึกษา รายการวิทยุ “ไก่อ่อย่อยเขียน”. *วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่*, 9(1), 1-20.
- มฤดี ลาพิมล, พิมพ์วัลย์ บุญมงคล, ศรีนยา สิงห์ทองวรรณ, อุไรรัตน์ หนาใหญ่, และรณภูมิ สามีคศิริคารมย์. (2551). *วาทกรรมเรื่องเพศ: ในหลักสูตรเพศศึกษาแนวใหม่: มุมมองการต่อรองและการ ประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดียนตุลา.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2533). *เอกสารการสอนชุดวิชาแนวคิดไทย*. นนทบุรี: สาขาวิชา ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (ม.ป.ป.). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554* [ออนไลน์]. สืบค้นจาก <https://dictionary.orst.go.th/>
- ลลนา กาตัญญ. (2544). *การเมืองของการให้ความหมาย: นัยของ “ผู้หญิงไม่ดี”* (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิสันต์ สุขวชิทธิ. (2547). *วาทกรรมการบริหารในภาษาไทย* (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรเชษฐ์ สุขลามกิจ. (2556). **“ผัวเดียวเมียเดียว”ในสังคมไทยสมัยใหม่จากทศวรรษ 2410 ถึงทศวรรษ 2480** (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ATIME. (2561, 6 มิถุนายน). **ไปมีอะไรกับเพื่อนทั้งๆที่เรามีสามีและลูกแล้ว - HIGHLIGHT [พุทธทอล์ค พุธโตร์] 30 พ.ค. 61** [วิดีโอ]. สืบค้น 24 มกราคม 2563, จาก https://www.youtube.com/watch?v=cN_tzikHrSY&t=15s

ATIME. (2562, 13 กันยายน). **จบแล้วงานแต่งงานที่เราภูมิใจ .. - HIGHLIGHT [EFM พุทธทอล์ค พุธโตร์] 11 ก.ย. 62** [วิดีโอ]. สืบค้น 24 มกราคม 2563, จาก <https://youtu.be/hYBXbUXyflU>

ATIME. (2562, 18 กรกฎาคม). **ผู้หญิงคนนั้นเขาอยากยืนตรงที่หนูยืน!!- HIGHLIGHT [พุทธทอล์ค พุธโตร์] 17 ก.ค. 62** [วิดีโอ]. สืบค้น 24 มกราคม 2563, จาก <https://youtu.be/h8zCHjaYdvk>

ATIME. (2562, 22 มกราคม). **คดีพลิก!! ผลออกไปมีใจให้สามีของขู้ ควรมั้ย??- HIGHLIGHT [พุทธทอล์ค พุธโตร์] 20 ม.ค. 62** [วิดีโอ]. สืบค้น 24 มกราคม 2563, จาก <https://youtu.be/d1sbitXHdRc>

ATIME. (2562, 3 กรกฎาคม). **แอบมีขู้ ทั้งๆที่คบและมีลูกกับแฟนมานาน 8 ปี - HIGHLIGHT พุทธทอล์ค พุธโตร์ 26 มิ.ย. 62** [วิดีโอ]. สืบค้น 24 มกราคม 2563, จาก <https://youtu.be/Css3l2H3e8k>

ATIME. (2562, 3 กันยายน). **คบกับแฟนมา 15 ปี เพิ่งมารู้ว่าภรรยาคบซ้อน - HIGHLIGHT [EFM พุทธทอล์ค พุธโตร์] 28 ส.ค. 62** [วิดีโอ]. สืบค้น 24 มกราคม 2563, จาก <https://www.youtube.com/watch?v=jD7dp261cPc>

Fairclough, N. (1995). *Critical discourse analysis: The critical study of language*. London: Longman.

Lakoff, G., & Johnson, M. (1980). *Metaphors We Live By*. Chicago: The University of Chicago Press.

Van Dijk, T. A. (2008). *Discourse and Power*. New York: Palgrave Macmillan.